Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **UREDBA (EU) št. 1093/2010 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 24. novembra 2010

o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES

(UL L 331, 15.12.2010, str. 12)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) št. 1022/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013	L 287	5	29.10.2013
►M2	Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014	L 60	34	28.2.2014
►M3	Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014	L 173	190	12.6.2014

▼B

UREDBA (EU) št. 1093/2010 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 24. novembra 2010

o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Finančna kriza v letih 2007 in 2008 je razkrila pomembne pomanjkljivosti pri finančnem nadzoru v posameznih primerih kot tudi v zvezi s celotnim finančnim sistemom. Nadzorni modeli na nacionalni ravni zaostajajo za finančno globalizacijo ter integriranostjo in medsebojno povezanostjo evropskih finančnih trgov, na katerih več finančnih institucij posluje čezmejno. Med krizo so se pokazale pomanjkljivosti na področju sodelovanja, usklajevanja, dosledne uporabe prava Unije in zaupanja med nacionalnimi nadzorniki.

(2) Evropski parlament je pred in v času finančne krize pozval k bolj povezanemu evropskemu nadzoru, da bi zagotovili resnično enake konkurenčne pogoje za vse udeležence na ravni Unije in se odzvali na čedalje večjo povezanost finančnih trgov v Uniji (v svojih resolucijah z dne 13. aprila 2000 o sporočilu Komisije

([1]) UL C 13, 20.1.2010, str. 1.
([2]) Mnenje z dne 22. januarja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. septembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. novembra 2010.

▼B

o izvajanju okvira za finančni trg: akcijski načrt ([1]), z dne 21. novembra 2002 o pravilih bonitetnega nadzora v Evropski uniji ([2]), z dne 11. julija 2007 o politiki finančnih storitev (2005–2010) – bela knjiga ([3]), z dne 23. septembra 2008 s priporočili Komisiji o hedge skladih in skladih zasebnega kapitala ([4]) in z dne 9. oktobra 2008 s priporočili Komisiji o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa: prihodnja struktura nadzora ([5]) ter s stališčema z dne 22. aprila 2009 o spremenjenem predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ([6]) ter z dne 23. aprila 2009 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah ([7])).

(3) V novembru 2008 je Komisija pooblastila skupino na visoki ravni, kateri je predsedoval Jacques de Larosière, da pripravi priporočila, kako okrepiti evropsko nadzorno ureditev z namenom boljše zaščite državljanov in vzpostavitve ponovnega zaupanja v finančni sistem. V končnem poročilu, predstavljenem 25. februarja 2009 (v nadaljnjem besedilu: de Larosièrovo poročilo), je skupina na visoki ravni priporočila, da je treba okrepiti nadzorni okvir za zmanjšanje tveganja in resnosti prihodnjih finančnih kriz. Priporočila je reforme strukture nadzora nad finančnim sektorjem v Uniji. Skupina je ugotovila tudi, da bi bilo treba vzpostaviti evropski sistem finančnih nadzornikov, ki bi ga sestavljali trije evropski nadzorni organi, in sicer za bančni sektor, za sektor vrednostnih papirjev ter za sektor zavarovanj in poklicnih pokojnin, poleg tega je skupina predlagala tudi ustanovitev evropskega sveta za sistemska tveganja. V poročilu so bile predstavljene reforme, za katere so strokovnjaki menili, da so potrebne in pri katerih bi bilo treba takoj začeti delo.

(4) Komisija je v sporočilu z dne 4. marca 2009 z naslovom „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“ predlagala pripravo osnutka zakonodaje za vzpostavitev evropskega sistema finančnega nadzora in ustanovitev Evropskega odbora za sistemska tveganja. V sporočilu z dne 27. maja 2009 z naslovom „Evropski finančni nadzor“ pa je navedla več podrobnosti o mogoči strukturi takega novega nadzornega okvira in upoštevala bistvo de Larosièrovega poročila.

(5) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 19. junija 2009 potrdil, da bi bilo treba vzpostaviti evropski sistem finančnih nadzornikov, ki ga sestavljajo trije novi Evropski nadzorni organi. Sistem bi

([1]) UL C 40, 7.2.2001, str. 453.
([2]) UL C 25 E, 29.1.2004, str. 394.
([3]) UL C 175 E, 10.7.2008, str. 392.
([4]) UL C 8 E, 14.1.2010, str. 26.
([5]) UL C 9 E, 15.1.2010, str. 48.
([6]) UL C 184 E, 8.7.2010, str. 214.
([7]) UL C 184 E, 8.7.2010, str. 292.

▼B

moral biti usmerjen k izboljšanju kakovosti in doslednosti nacionalnega nadzora, krepitvi nadzora čezmejnih skupin ter pripravi enotnih evropskih pravil, ki se uporabljajo za vse finančne institucije na notranjem trgu. Evropski svet je poudaril, da bi morali imeti Evropski nadzorni organi tudi pooblastila za nadzor nad bonitetnimi agencijami, in Komisijo pozval, naj pripravi konkretne predloge, kako bi lahko evropski sistem finančnih nadzornikov imel pomembno vlogo v kriznih razmerah, hkrati pa je poudaril, da odločitve, ki bi jih sprejeli Evropski nadzorni organi, ne bi smele vplivati na fiskalne obveznosti držav članic.

(6) Evropski svet je 17. junija 2010 soglašal, da bi morale „države članice za finančne institucije uvesti sisteme dajatev in davkov, s katerimi bi zagotovili pravično delitev bremena in oblikovali pobude za obvladovanje sistemskega tveganja. Takšne dajatve in davki bi morali biti del verodostojnega okvira za reševanje Še naprej si je treba nujno prizadevati, da bi dorekli njihove glavne značilnosti, in treba bi bilo skrbno oceniti vprašanje enakih konkurenčnih pogojev za vse in skupni učinek različnih regulativnih ukrepov“.

(7) Finančna in gospodarska kriza je povzročila dejanska in resna tveganja za stabilnost finančnega sistema in delovanja notranjega trga. Obnovitev in vzdrževanje stabilnega in zanesljivega finančnega sistema je osnoven predpogoj za ohranjanje zaupanja in skladnosti na notranjem trgu in s tem ohranjanje ter izboljšanje pogojev za vzpostavitev v celoti integriranega in delujočega notranjega trga na področju finančnih storitev. Poleg tega močneje integrirani finančni trgi zagotavljajo boljše priložnosti za financiranje in razpršitev tveganja ter tako prispevajo k izboljšanju sposobnosti gospodarstev za obvladovanje pretresov.

(8) Unija je dosegla vse, kar je mogoče doseči s sedanjim statusom odborov evropskih nadzornikov. Unija ne more ostati v položaju, v katerem nima nobenega mehanizma za zagotovitev, da nacionalni nadzorniki sprejemajo najboljše mogoče nadzorne odločitve za čezmejne finančne institucije, v katerem ni zadostnega sodelovanja in izmenjave informacij med nacionalnimi nadzorniki, v katerem skupni ukrepi nacionalnih organov zaradi upoštevanja najrazličnejših regulativnih in nadzornih zahtev zahtevajo zapleteno ureditev, ko so nacionalne rešitve najpogosteje edina izvedljiva možnost pri odzivu na težave na ravni Unije in v katerem

▼B

obstajajo različne razlage istega pravnega besedila. Za odpravljanje teh pomanjkljivosti ter zagotovitev sistema, ki je v skladu s ciljem stabilnega in enotnega finančnega trga Unije za finančne storitve ter nacionalne nadzornike povezuje v močno mrežo Unije, bi bilo treba oblikovati Evropski sistem finančnega nadzora (v nadaljnjem besedilu: ESFS).

(9) ESFS bi morala biti povezana mreža nacionalnih nadzornih organov in nadzornih organov Unije, pri čemer bi vsakodnevni nadzor ostal na nacionalni ravni. Doseči bi bilo treba tudi večjo usklajenost in skladno uporabo pravil za finančne institucije in trge po vsej Uniji. Poleg Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) (v nadaljnjem besedilu: Organ) bi bilo treba ustanoviti tudi Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in Skupni odbor evropskih nadzornih organov (v nadaljnjem besedilu: Skupni odbor). Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB) bi moral biti del ESFS za namene izvajanja nalog iz te uredbe in Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(10) Evropski nadzorni organi (v nadaljnjem besedilu skupaj: ESA) bi morali nadomestiti Odbor evropskih bančnih nadzornikov, ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/78/ES ([2]), Odbor evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/79/ES ([3]), in Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje, ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/77/ES ([4]), ter bi morali prevzeti vse naloge in pristojnosti navedenih odborov, vključno z nadaljevanjem tekočega dela in projektov, kjer je to primerno. Obseg delovanja vsakega Evropskega nadzornega organa bi bilo treba jasno opredeliti. ESA bi morali biti odgovorni Evropskemu parlamentu in Svetu. Kadar se ta odgovornost nanaša na medsektorska vprašanja, ki so se usklajevala prek Skupnega odbora, bi morali biti ESA odgovorni za to usklajevanje prek Skupnega odbora.

(11) Organ bi moral delovati z namenom prispevati k izboljšanju delovanja notranjega trga, zlasti z zagotavljanjem visoke, učinkovite in skladne stopnje regulacije in nadzora ob upoštevanju različnih interesov vseh držav članic in različne narave finančnih institucij. Organ bi moral varovati javne vrednote, kot so stabilnost finančnega sistema, preglednost trgov in finančnih produktov ter zaščita vlagateljev in investitorjev. Organ bi moral prav tako

([1]) Glej stran 1 tega Uradnega lista.
([2]) UL L 25, 29.1.2009, str. 23.
([3]) UL L 25, 29.1.2009, str. 28.
([4]) UL L 25, 29.1.2009, str. 18.

▼B

preprečiti regulativno arbitražo in zagotoviti enake konkurenčne pogoje ter okrepiti mednarodno usklajevanje nadzora v korist gospodarstva na splošno, vključno s finančnimi institucijami ter drugimi zainteresiranimi stranmi, potrošniki in zaposlenimi. Njegove naloge bi morale vključevati tudi spodbujanje konvergence nadzora, svetovanje institucijam Unije na področju regulacije in nadzora bančništva, plačil in elektronskega denarja ter s tem povezanih vprašanj upravljanja podjetij, revizij in finančnega poročanja. Organu bi bilo treba podeliti tudi določene pristojnosti za obstoječe in nove finančne dejavnosti.

(12) Prav tako bi moral Organ imeti možnost začasno prepovedati ali omejiti nekatere finančne dejavnosti, ki ogrožajo pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema v Uniji oziroma njegovega dela, v primerih, opredeljenih v pogojih, ki jih določajo zakonodajni akti, navedeni v tej uredbi. Če se zahteva takšna začasna prepoved v izrednih razmerah, bi moral Organ to storiti v skladu s to uredbo in pod njenimi pogoji. V primerih, ko ima začasna prepoved ali omejitev nekaterih finančnih dejavnosti medsektorski učinek, bi morala sektorska zakonodaja določati, naj se Organ po potrebi o svojih ukrepih prek Skupnega odbora posvetuje ter jih usklajuje z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge).

(13) Organ bi moral ustrezno upoštevati učinek svojih dejavnosti na konkurenčnost in inovativnost v okviru notranjega trga, globalno konkurenčnost Unije, finančno vključenost in novo strategijo Unije za delovna mesta in rast.

(14) Za uresničevanje svojih ciljev bi moral Organ biti pravna oseba ter biti upravno in finančno neodvisen.

(15) Na podlagi dela mednarodnih organov bi bilo treba sistemsko tveganje opredeliti kot tveganje za motnje v finančnem sistemu, ki imajo lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo. Vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture so lahko do določene mere sistemsko pomembne.

(16) Čezmejno tveganje vključuje vsa tveganja, ki jih povzročajo gospodarska neravnovesja ali finančne motnje v vseh ali v nekaterih delih Unije, ki bi lahko imele velike negativne posledice za transakcije med nosilci gospodarskih dejavnosti dveh ali več držav članic, za delovanje notranjega trga ali za javne finance v Uniji ali kateri koli njeni državi članici.

▼B

(17) Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 2. maja 2006 v zadevi C-217/04 (Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije) razsodilo: „iz ničesar v besedilu člena 95 ES [zdaj člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)] se ne da sklepati, da bi morali biti ukrepi, ki jih je sprejel zakonodajalec Skupnosti na podlagi te določbe, naslovljeni samo na državo članico. Lahko se namreč izkaže, da je, po presoji tega zakonodajalca, nujno ustanoviti organ Skupnosti, katerega naloga je prispevati k uresničitvi postopka usklajevanja v položajih, v katerih se kot primerno kaže sprejetje neobvezujočih spremljevalnih in okvirnih ukrepov zaradi olajševanja enotnega izvajanja in uporabe predpisov, ki temeljijo na tej določbi“ ([1]). Cilj in naloge Organa – pomagati pristojnim nacionalnim nadzornim organom pri dosledni razlagi in uporabi pravil Unije ter prispevati k finančni stabilnosti, potrebni za finančno integracijo – so tesno povezani s cilji pravnega reda Unije v zvezi z notranjim trgom za finančne storitve. Zato bi bilo treba Organ ustanoviti na podlagi člena 114 PDEU.

(18) Naslednji zakonodajni akti določajo naloge pristojnih organov držav članic, vključno z njihovim medsebojnim sodelovanjem in sodelovanjem s Komisijo: Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([2]), Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ([3]) in Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog ([4]).

(19) Obstoječa zakonodaja Unije, ki ureja področje, zajeto v tej uredbi, vključuje tudi Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([5]), Direktivo 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini ([6]), Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev ([7]), Direktivo 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ([8]) ter ustrezne

([1]) Poročila Sodišča Evropske unije 2006, stran I-03771, odstavek 44.
([2]) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.
([3]) UL L 177, 30.6.2006, str. 201.
([4]) UL L 135, 31.5.1994, str. 5.
([5]) UL L 35, 11.2.2003, str. 1.
([6]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.
([7]) UL L 345, 8.12.2006, str. 1.
([8]) UL L 267, 10.10.2009, str. 7.

▼B

dele Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ([1]), Direktive 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo ([2]) in Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ([3]).

(20) Zaželeno je, da Organ spodbuja usklajen pristop na področju zajamčenih vlog za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev in enakovredne obravnave vlagateljev po vsej Uniji. Ker so sistemi zajamčenih vlog predmet upravnega nadzora v njihovih državah članicah in ne regulativnega nadzora, bi moral biti Organ sposoben uresničevati svoja pooblastila na podlagi te uredbe v zvezi s sistemom zajamčenih vlog in njegovim upravljavcem.

(21) V skladu z izjavo št. 39 o členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki je priložena Sklepni listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, je za pripravo regulativnih tehničnih standardov potrebna pomoč strokovnjakov v takšni obliki, ki je specifična za področje finančnih storitev. Organu je treba omogočiti, da takšno strokovno pomoč zagotovi tudi glede standardov ali delov standardov, ki ne temeljijo na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Organ pripravil.

(22) Treba je uvesti učinkovit instrument za določitev usklajenih regulativnih tehničnih standardov na področju finančnih storitev, da se zagotovijo, tudi prek enotnih pravil, enaki konkurenčni pogoji ter ustrezna zaščita vlagateljev, investitorjev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker je Organ telo z visoko specializiranimi strokovnjaki, je učinkovito in ustrezno, da se mu na področjih, določenih v pravu Unije, zaupa priprava osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ki ne vključuje odločitev politik.

(23) Komisija bi morala potrditi te osnutke regulativnih tehničnih standardov z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU, da se jim zagotovi zavezujoč pravni učinek. Spreminjati bi jih bilo treba le v zelo omejenem obsegu in v izrednih okoliščinah, saj je Organ v tesnem stiku s finančnimi trgi in je najbolj seznanjen z njihovim vsakodnevnim delovanjem. Spremeniti bi jih bilo treba, ko osnutki regulativnih tehničnih standardov ne bi bili

([1]) UL L 309, 25.11.2005, str. 15.
([2]) UL L 271, 9.10.2002, str. 16.
([3]) UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

▼B

združljivi s pravom Unije, ne bi upoštevali načela sorazmernosti ali bi pomenili kršitev temeljnih načel notranjega trga za finančne storitve, kot so odražena v pravnem redu Unije za področje finančnih storitev. Komisija brez predhodne uskladitve z Organom ne bi smela spremeniti vsebine osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ki jih je pripravil Organ. Za zagotovitev nemotenega in hitrega postopka za sprejetje teh standardov bi bilo treba Komisiji določiti časovni rok za odločitev o potrditvi osnutkov regulativnih tehničnih standardov.

(24) Glede na strokovno znanje Organa na področjih, za katera bi bilo treba razviti regulativne tehnične standarde, bi bilo treba upoštevati namen Komisije, da se bo praviloma zanašala na osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih bo predložil Organ zaradi sprejetja ustreznih delegiranih aktov. Kadar pa Organ osnutka regulativnih tehničnih standardov ne bo predložil v roku, določenem v ustreznih zakonodajnih aktih, bi bilo treba zagotoviti, da se dejansko doseže rezultat izvajanja prenosa pooblastila in da se ohrani učinkovitost postopka sprejemanja odločitev. Komisija bi morala v takšnih primerih imeti pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov tudi brez osnutka Organa.

(25) Komisiji bi bilo treba tudi dodeliti pristojnosti za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU.

(26) Organ bi moral imeti na področjih, ki niso zajeta v regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardih, pooblastila za izdajanje smernic in priporočil o uporabi prava Unije. Za zagotovitev preglednosti in okrepitev usklajenosti smernic in priporočil s strani nacionalnih nadzornih organov bi moralo biti mogoče, da Organ objavi razloge zaradi katerih nadzorni organi niso upoštevali navedene smernice in priporočila.

(27) Zagotavljanje pravilne in celovite uporabe prava Unije je osnovni pogoj za integriteto, preglednost, učinkovitost in pravilno delovanje finančnih trgov, stabilnost finančnega sistema in nevtralne konkurenčne pogoje za finančne institucije v Uniji. Zato bi bilo treba vzpostaviti mehanizem, s katerim bi Organ obravnaval primere neuporabe ali nepravilne uporabe prava Unije, ki pomeni njegovo kršitev. Ta mehanizem bi bilo treba uporabljati na področjih, kjer so s pravom Unije opredeljene jasne in brezpogojne obveznosti.

▼B

(28) Da se omogoči ustrezen odziv na primere nepravilne ali nezadostne uporabe prava Unije, bi bilo treba uporabiti tristopenjski mehanizem. Na prvi stopnji bi bilo treba Organu dodeliti pooblastila za preiskavo domnevno nepravilne ali nezadostne uporabe obveznosti iz prava Unije s strani nacionalnih organov pri njihovi nadzorni praksi, ki jo sklene s priporočilom. Na drugi stopnji, kadar pristojni nacionalni organ ne upošteva priporočila, bi morala biti Komisija pooblaščena, da izda uradno mnenje, v katerem upošteva priporočilo Organa in od pristojnega organa zahteva, da sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s pravom Unije.

(29) Na tretji stopnji bi bilo treba za obvladovanje izjemnih primerov, ko zadevni pristojni organ dolgo časa ne ukrepa, Organu dodeliti pooblastila, da v skrajnem primeru sprejme odločitve, naslovljene na posamezne finančne institucije. To pooblastilo bi bilo treba omejiti na izjemne okoliščine, v katerih pristojni organ ne ravna v skladu z uradnim mnenjem, ki je naslovljeno nanj, in v katerih se pravo Unije zaradi obstoječih ali prihodnjih uredb Unije neposredno uporablja za finančne institucije.

(30) Resne grožnje za pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ali stabilnost finančnega sistema v Uniji zahtevajo hiter in usklajen odziv na ravni Unije. Zato bi moral imeti Organ možnost, da od nacionalnih nadzornih organov zahteva sprejetje posebnih ukrepov za izboljšanje stanja v izrednih razmerah. Za ugotovitev obstoja izrednih razmer bi bilo treba pooblastiti Svet, in sicer na zahtevo katerega koli izmed ESA, Komisije ali ESRB.

(31) Organ bi moral imeti možnost, da od nacionalnih nadzornih organov zahteva sprejetje posebnih ukrepov za odpravo izrednih razmer. Ukrepi, ki jih s tem v zvezi sprejme Organ, ne bi smeli posegati v pooblastila Komisije, da v skladu s členom 258 PDEU sproži postopek za ugotavljanje kršitev proti državi članici tega nadzornega organa, ker ni sprejel takšnih ukrepov, pa tudi ne bi smeli posegati v pravico Komisije, da v takšnih razmerah zahteva začasne ukrepe v skladu s poslovnikom Sodišča Evropske unije. Prav tako ne bi smeli posegati v odgovornosti države članice, ki bi lahko nastale v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije, če njeni nadzorni organi ne sprejmejo ukrepov, ki jih zahteva Organ.

(32) Za zagotovitev uspešnega in učinkovitega nadzora ter uravnoteženega upoštevanja položaja pristojnih organov v različnih državah članicah bi moral imeti Organ možnost reševanja sporov v čezmejnih primerih med temi pristojnimi organi, tudi v kolegijih nadzornih organov, pri čemer bi imele njegove odločitve zavezujoč učinek. Omogočiti bi bilo treba spravni postopek, med katerim lahko pristojni organi dosežejo sporazum. Pristojnost Organa bi morala zajemati spore v zvezi s postopkom ali vsebino ukrepanja ali neukrepanja pristojnega organa države članice

▼B

v primerih, opredeljenih v pravno zavezujočih aktih Unije iz te uredbe. V takem primeru bi lahko bil eden od vključenih nadzornikov upravičen postaviti vprašanje Organu, ki bi moral delovati v skladu s to uredbo. Organu bi bilo potrebno dodeliti pooblastila, da od zadevnih pristojnih organov zahteva, da izvedejo določene ukrepe ali da ne ukrepajo, da bi razrešili zadevo in zagotovili spoštovanje prava Unije z zavezujočimi učinki za zadevne pristojne organe. Če pristojni organ ne ravna v skladu z odločitvijo glede rešitve spora, ki je naslovljena nanj, bi bilo treba Organu dodeliti pooblastila, da sprejme odločitve, neposredno naslovljene na finančne institucije, na tistih področjih, kjer se pravo Unije zanje neposredno uporablja. Pooblastilo za sprejemanje takih odločitev bi bilo treba uporabiti le v skrajnih primerih in le za zagotavljanje pravilne in dosledne uporabe prava Unije. V primerih, ko ustrezna zakonodaja Unije podeljujejo diskrecijo pristojnim organom držav članic, odločitve, ki jih sprejme Organ, ne morejo nadomestiti izvajanja te diskrecije v skladu s pravom Unije.

(33) Kriza je pokazala, da sedanji sistem sodelovanja med nacionalnimi organi, katerih pristojnosti so omejene na posamezne države članice, ni zadosten pri finančnih institucijah, ki delujejo čezmejno.

(34) Skupine strokovnjakov, ki so jih vzpostavile države članice, da bi preučile razloge za krizo in predlagale izboljšave regulacije in nadzora finančnega sektorja, so potrdile, da sedanja ureditev ni dobra podlaga za prihodnjo regulacijo čezmejnih finančnih institucij v Uniji in nadzor nad njimi.

(35) Kakor je navedeno v de Larosièrovem poročilu, „imamo pravzaprav na voljo dve alternativi: prva je ‚vsak zase‘ ali prosi za pomoč soseda, ali druga alternativa, ki je okrepljeno, pragmatično in premišljeno evropsko sodelovanje v korist vseh, da bi ohranili odprto svetovno gospodarstvo. To bi nedvomno prineslo gospodarske koristi“.

(36) Kolegiji nadzornikov imajo pomembno vlogo pri učinkovitem, uspešnem in doslednem nadzoru nad finančnimi institucijami, ki delujejo čezmejno. Organ bi moral spodbujati in nadzorovati učinkovito, uspešno in dosledno delovanje kolegijev nadzornikov in v zvezi s tem imeti vodilno vlogo pri zagotavljanju doslednega in skladnega delovanja kolegijev nadzornikov za čezmejne finančne institucije po vsej Uniji. Zato bi moral imeti

▼B

Organ polnopravno pravico do udeležbe v kolegijih nadzornikov, da se racionalizira delovanje kolegijev nadzornikov in proces izmenjave informacij znotraj njih ter okrepi približevanje in usklajenost kolegijev pri uporabi prava Unije. Kakor je navedeno tudi v de Larosièrovem poročilu, bi se bilo treba „izogniti ovirani konkurenci in regulativni arbitraži zaradi različnih nadzornih praks, saj lahko ogrozita finančno stabilnost – med drugim s spodbuditvijo prenosa finančnih dejavnosti v države, kjer je nadzor bolj ohlapen. Nadzorni sistem bi moral biti razumljen kot pravičen in uravnotežen“.

(37) Konvergenca na področju preprečevanja, upravljanja in sanacije kriz, vključno z mehanizmi financiranja, je potrebna za zagotovitev, da bi finančni sistem internaliziral stroške in bi lahko javni organi sanirali finančne institucije v težavah in hkrati čim bolj zmanjšali vpliv težav na finančni sistem, odvisnost od davkoplačevalskih sredstev za sanacijo bank in uporabo sredstev javnega sektorja, omejili škodo za gospodarstvo in uskladili uporabo nacionalnih ukrepov za sanacijo. V tej zvezi je nujno oblikovati skupna pravila za celoten sveženj instrumentov za preprečevanje in saniranje bank v težavah, ki obravnavajo zlasti velike, čezmejne ali medsebojno povezane institucije v krizi, potrebna pa je tudi ocena, ali bi bilo treba na Organ prenesti dodatna ustrezna pooblastila ter kako bi lahko banke in hranilnice dale prednost zaščiti varčevalcev.

(38) V trenutnem pregledu Direktive 94/19/ES in Direktive 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje ([1]) je opazna namera Komisije, da še posebno pozornost nameni potrebi po zagotavljanju nadaljnjega usklajevanja po vsej Uniji. V zavarovalniškem sektorju je opazna tudi namera Komisije, da preuči možnost uvedbe pravil Unije za zaščito zavarovancev v primeru zavarovalnice, ki je v težavah. ESA bi morali imeti pomembno vlogo na teh področjih, nanje pa bi bilo treba prenesti ustrezna pooblastila v zvezi z evropskimi sistemi jamstvenih shem.

(39) Prenos nalog in odgovornosti je lahko uporaben instrument za delovanje mreže nadzornikov, da se zmanjša podvajanje nadzornih nalog, okrepi sodelovanje ter s tem racionalizira nadzorni postopek, ter da se zmanjša obremenitev finančnih institucij. Zato bi morala ta uredba zagotoviti jasno pravno podlago za tak prenos. Ob upoštevanju splošnega pravila, da bi moral biti prenos dovoljen, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da uvedejo posebne pogoje za prenos pristojnosti, kot npr. v zvezi z informacijami in uradnim obveščanjem o ureditvah za prenos.

([1]) UL L 84, 26.3.1997, str. 22.

▼B

Prenos nalog pomeni, da naloge namesto odgovornega organa izvaja Organ ali nacionalni nadzorni organ, medtem ko je za nadzorne odločitve še vedno odgovoren organ, ki je naloge prenesel. Prenos odgovornosti pomeni, da bi moral imeti Organ ali nacionalni nadzorni organ, na katerega se prenesejo naloge, možnost sam odločati o posameznem vprašanju v zvezi z nadzorom namesto organa, ki je nanj prenesel naloge. Prenose bi moralo urejati načelo, da se pristojnost za nadzor dodeli nadzorniku, ki je najbolj primeren za sprejemanje ukrepov na tem področju. Prerazporeditev odgovornosti bi bila ustrezna na primer zaradi ekonomije obsega, usklajenosti pri skupinskem nadzoru in optimalne uporabe tehničnega strokovnega znanja v nacionalnih nadzornih organih. Odločitve organa, na katerega se prenesejo naloge, bi morali organ, ki je naloge prenesel, in drugi pristojni organi priznati kot dokončne, če so te odločitve v okviru pooblastil, ki jih daje prenos. Z ustrezno zakonodajo Unije bi se lahko nadalje opredelila načela za prerazporeditev odgovornosti na podlagi sporazuma. Organ bi moral na vse ustrezne načine omogočiti in nadzorovati sporazume o prenosu pooblastil med nacionalnimi nadzornimi organi.

Vnaprej bi ga bilo treba obvestiti o nameravanih sporazumih o prenosu pooblastil, da bi lahko po potrebi podal mnenje. Objavo takih sporazumov bi bilo treba centralizirati za zagotovitev pravočasnih, preglednih in enostavno dostopnih informacij o sporazumih za vse zadevne strani. Poleg tega bi moral tudi zbirati in razširjati primere dobrih praks na področju prenosa nalog in sporazumov o prenosu.

(40) Organ bi moral dejavno spodbujati konvergenco nadzora po vsej Uniji s ciljem vzpostavitve skupne kulture na področju nadzora.

(41) Medsebojni strokovni pregledi so uspešno in učinkovito orodje za spodbujanje skladnosti v mreži finančnih nadzornikov. Zato bi moral Organ oblikovati metodološki okvir za take preglede in jih redno izvajati. Pregledi ne bi smeli biti osredotočeni le na približevanje nadzornih praks, ampak tudi na sposobnost nadzornikov, da pri nadzoru dosežejo visoko kakovost rezultatov, kot

▼B

tudi neodvisnost teh pristojnih organov. Rezultati medsebojnih strokovnih pregledov bi se morali javno objaviti s privoljenjem pristojnega organa, ki se ga pregleduje. Prav tako bi bilo treba opredeliti in objaviti najboljše prakse.

(42) Organ bi moral dejavno spodbujati usklajen odziv Unije v zvezi z nadzorom, zlasti da zagotovi pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ter stabilnost finančnega sistema v Uniji. Zato bi bilo treba Organu poleg pooblastil za ukrepanje v izrednih razmerah dodeliti tudi splošno funkcijo usklajevanja znotraj ESFS. Ukrepi Organa bi morali biti osredotočeni zlasti na neprekinjen pretok vseh ustreznih informacij med pristojnimi organi.

(43) Za zaščito finančne stabilnosti je treba zgodaj opredeliti čezmejne in medsektorske trende, morebitna tveganja in ranljivosti, ki izhajajo iz mikrobonitetne ravni. Organ bi moral v okviru svoje pristojnosti spremljati in oceniti takšen razvoj ter redno ali po potrebi priložnostno obveščati Evropski parlament, Svet, Komisijo, druge Evropske nadzorne organe in ESRB, kadar bi bilo to potrebno. Organ bi moral v sodelovanju z ESRB dati pobudo in usklajevati tudi stresne teste po vsej Uniji, s katerimi se oceni prilagodljivost finančnih institucij na neugodne razmere na trgu, in zagotoviti, da se na nacionalni ravni za take teste uporablja čim bolj usklajena metodologija. Da bi Organ lahko ustrezno opravljal svoje naloge, bi moral izvajati ekonomske analize trgov in učinke morebitnega razvoja trga.

(44) Zaradi globalizacije finančnih storitev in vse večjega pomena mednarodnih standardov bi moral Organ spodbujati dialog in sodelovanje z nadzorniki zunaj Unije. Pooblaščen bi moral biti za razvijanje stikov in sprejemanje upravnih dogovorov z nadzornimi organi in upravami tretjih držav ter mednarodnimi organizacijami, pri čemer se v celoti upoštevajo obstoječe vloge in pristojnosti držav članic in institucij Unije. V Organu bi morale imeti možnost sodelovati tudi države, ki so z Unijo sklenile sporazume, s katerimi so sprejele pravo Unije ter ga uporabljajo, Organ pa bi moral imeti možnost sodelovanja s tretjimi državami, ki uporabljajo zakonodajo, ki je bila priznana kot enakovredna zakonodaji Unije.

(45) Organ bi moral v okviru svoje pristojnosti delovati kot neodvisno svetovalno telo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Brez poseganja v pristojnosti zadevnih pristojnih organov bi moral imeti Organ možnost, da predloži svoje mnenje glede ocene varnega in skrbnega poslovanja pri združitvah in pripojitvah na

▼B

podlagi Direktive 2006/48/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/44/ES ([1]), v tistih primerih, v katerih se v skladu s to direktivo zahteva posvetovanje med pristojnimi organi iz dveh ali več držav članic.

(46) Organ bi moral imeti za učinkovito opravljanje svojih nalog pravico, da zahteva vse potrebne informacije. Da se prepreči podvajanje obveznosti poročanja za finančne institucije, bi morali te informacije običajno zagotoviti nacionalni nadzorni organi, ki so najbliže finančnim trgom in institucijam in bi morali upoštevati že obstoječe statistične podatke. Vendar bi moral imeti Organ pristojnost, da v skrajni sili naslovi ustrezno utemeljeno zahtevo po informacijah neposredno na finančno institucijo, če nacionalni pristojni organ takih informacij ne zagotovi ali jih ne more zagotoviti pravočasno. Določiti bi bilo treba obveznost organov držav članic, da Organu pomagajo pri uveljavljanju takih neposrednih zahtev. V tem okviru je delo v zvezi s skupnimi oblikami poročanja bistvenega pomena. Ukrepi za zbiranje informacij ne bi smeli posegati v pravni okvir na področju statističnih podatkov Evropskega statističnega sistema in Evropskega sistema centralnih bank. Zato ta uredba ne bi smela posegati niti v Uredbo (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ([2]) niti v Uredbo Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke ([3]).

(47) Tesno sodelovanje med Organom in ESRB je bistveno za popolnoma učinkovito delovanje ESRB ter spremljanje nadaljnjega ukrepanja na podlagi njegovih opozoril in priporočil. Organ in ESRB bi si morala vzajemno posredovati vse pomembne informacije. Podatke, povezane s posameznimi podjemi, bi bilo treba zagotoviti le na podlagi obrazložene zahteve. Organ bi moral po prejemu opozoril ali priporočil, ki jih ESRB naslovi na Organ ali nacionalni nadzorni organ, po potrebi zagotoviti nadaljnje spremljanje.

(48) Organ bi se moral z zainteresiranimi stranmi posvetovati o regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardih, smernicah in priporočilih ter jim zagotoviti primerne možnosti, da predložijo pripombe k predlaganim ukrepom. Pred sprejetjem osnutkov regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardov, smernic in priporočil bi moral Organ izvesti oceno učinka. Zaradi učinkovitosti bi bilo treba v ta namen uporabiti interesno skupino za bančništvo, v kateri bi bili sorazmerno zastopani: kreditne institucije in investicijske družbe v Uniji, ki zastopajo različne modele

([1]) Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).

([2]) UL L 87, 31.3.2009, str. 164.

([3]) UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

▼B

v gospodarstvu in različno velike finančne institucije in podjetja, vključno, kot je ustrezno, institucionalne vlagatelje in druge finančne institucije, ki same uporabljajo finančne storitve, mala in srednja podjetja (MSP), sindikati, akademiki ter potrošniki in drugi zasebni uporabniki bančnih storitev. Interesna skupina za bančništvo bi morala delovati kot povezovalni člen z drugimi skupinami uporabnikov na področju finančnih storitev, ki jih ustanovi Komisija ali so določene z zakonodajo Unije.

(49) Člani interesne skupine za bančništvo, ki zastopajo neprofitne organizacije ali akademike, bi morali prejeti ustrezno nadomestilo, da bi osebam, ki nimajo dovolj finančnih sredstev in tudi niso predstavniki industrije, omogočili polno udeležbo v razpravah o finančni ureditvi.

(50) Države članice imajo ključno odgovornost za zagotavljanje usklajenega kriznega upravljanja in za ohranjanje finančne stabilnosti v kriznih razmerah, zlasti v zvezi s stabilizacijo in reševanjem posameznih finančnih institucij v težavah. Odločitve, ki jih Organ sprejme v izrednih razmerah ali v primerih reševanja sporov in vplivajo na stabilnost finančne institucije, ne bi smele vplivati na fiskalne pristojnosti držav članic. Vzpostaviti bi bilo treba mehanizem, s katerim bi se lahko države članice sklicevale na ta zaščitni ukrep in bi zadevo na koncu predale Svetu, ki bi sprejel odločitev. Vendar ta zaščitni mehanizem ne bi smel biti zlorabljen, zlasti v zvezi z odločitvijo Organa, ki nima bistvenega ali vsebinskega fiskalnega vpliva, kot je zmanjšanje prihodkov, povezano z začasno prepovedjo posebnih dejavnosti ali produktov zaradi varstva potrošnikov. Pri odločanju na podlagi zaščitnega mehanizma bi moral Svet glasovati v skladu z načelom, po katerem ima vsak član en glas. Primerno je, da se zaradi posebnih pristojnosti držav članic v zvezi s tem Svetu dodeli vloga na tem področju. Zaradi občutljivosti vprašanja bi bilo treba zagotoviti strogo zaupnost.

(51) Organ bi morala pri postopkih odločanja zavezovati pravila in splošna načela Unije o ustreznem postopanju in preglednosti. V celoti bi bilo treba upoštevati pravico naslovnikov odločitev Organa, da podajo izjavo. Akti Organa bi morali biti sestavni del prava Unije.

▼B

(52) Odbor nadzornikov, ki ga sestavljajo vodje ustreznih pristojnih organov iz vsake države članice in mu predseduje predsednik Organa, bi moralo biti glavno telo odločanja Organa. Predstavniki Komisije, ESRB, Evropske centralne banke, Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) bi morali sodelovati kot opazovalci. Člani odbora nadzornikov bi morali delovati neodvisno in samo v interesu Unije.

(53) Odbor nadzornikov bi moral svoje odločitve praviloma sprejemati z navadno večino, v skladu z načelom, po katerem ima vsak član en glas. Vendar je za splošne akte, vključno s tistimi v zvezi z regulativnimi in izvedbenimi tehničnimi standardi, smernicami in priporočili, za proračunske zadeve in za zahteve držav članic, da se ponovno preuči odločitev Organa, da začasno prepove ali omeji nekatere finančne dejavnosti, primerno uporabiti pravila o glasovanju s kvalificirano večino, kakor so določena v členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in Protokolu (št. 36) o prehodni ureditvi, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije. Primere v zvezi z reševanjem sporov med nacionalnimi nadzornimi organi bi moral preučiti ožji, objektivna skupina, sestavljen iz članov, ki niso niti predstavniki pristojnih organov, udeleženih v sporu, niti nimajo nikakršnega interesa v sporu ali neposredne povezave z zadevnimi pristojnimi organi. Sestava odbora bi morala biti ustrezno uravnotežena. Odločitev odbora bi moral odobriti odbor nadzornikov z navadno večino in v skladu z načelom, po katerem ima vsak član en glas. Toda ob upoštevanju odločitev, ki jih sprejme konsolidacijski nadzornik, bi lahko odločitev, ki jo predlaga skupina, zavrnili člani, ki predstavljajo manjšino, ki lahko prepreči sprejetje odločitve, kakor je opredeljeno v členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in členu 3 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi.

(54) Upravni odbor, ki ga sestavljajo predsednik Organa, predstavniki nacionalnih nadzornih organov in Komisije, bi moral zagotoviti, da Organ opravlja svoje poslanstvo in izvaja naloge, ki so mu bile dodeljene. Upravnemu odboru bi bilo treba dodeliti potrebna pooblastila, med drugimi, da bi predlagal letni in večletni delovni program, izvajal nekatera proračunska pooblastila, sprejel načrt kadrovske politike Organa, sprejel posebne določbe o pravici dostopa do dokumentov in predlagal letno poročilo.

(55) Organ bi moral zastopati predsednik, zaposlen s polnim delovnim časom, ki bi ga imenoval odbor nadzornikov na podlagi dosežkov, znanja in spretnosti, poznavanja finančnih institucij in trgov ter izkušenj, pomembnih za finančni nadzor in pravno ureditev, in sicer z odprtim izbirnim postopkom, ki bi ga ob pomoči Komisije organiziral in vodil odbor nadzornikov. Za imenovanje prvega predsednika Organa bi morala Komisija med drugim pripraviti ožji seznam kandidatov na podlagi dosežkov, znanja in spretnosti,

▼B

poznavanja finančnih institucij in trgov ter izkušenj, pomembnih za finančni nadzor in pravno ureditev. Za naslednja imenovanja bi se morala v poročilu, pripravljenem v skladu s to uredbo, preučiti možnost, da Komisija pripravi ožji seznam kandidatov. Evropski parlament bi moral imeti možnost, da po zaslišanju kandidata, ki ga je izbral odbor nadzornikov, nasprotuje imenovanju izbrane osebe, vendar preden ta prevzeme dolžnosti in največ en mesec potem, ko ga je izbral odbor nadzornikov.

(56) Za upravljanje Organa bi bilo treba pooblastiti izvršnega direktorja, ki bi moral imeti pravico do sodelovanja na sejah odbora nadzornikov in upravnega odbora, pri čemer ne bi imel glasovalne pravice.

(57) Za zagotovitev medsektorske usklajenosti dejavnosti ESA bi se morali ti tesno usklajevati prek Skupnega odbora in po potrebi sprejeti skupna stališča. Skupni odbor bi moral usklajevati dejavnosti vseh ESA v zvezi s finančnimi konglomerati in drugimi medsektorskimi vprašanji. Po potrebi bi moral zadevni Evropski nadzorni organ vzporedno sprejemati tudi akte, ki spadajo na področje pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ali Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge). Skupnemu odboru bi morali izmenično predsedovati predsedniki vseh ESA po načelu 12-mesečne rotacije. Predsednik Skupnega odbora bi moral biti podpredsednik ESRB. Skupni odbor bi moral imeti osebje, ki ga zagotovi ESA, da se omogoči izmenjava neuradnih informacij ter razvoj skupne kulture na področju nadzora v vseh ESA.

(58) Zagotoviti je treba, da stranke, ki jih zadevajo odločitve, ki jih sprejme Organ, lahko uporabijo ustrezna pravna sredstva. Za učinkovito zaščito pravic strank in zaradi ekonomičnosti postopka, bi bilo treba strankam zagotoviti pravico do pritožbe pri odboru za pritožbe, kadar ima Organ pristojnosti za sprejemanje odločitev. Odbor za pritožbe bi moral biti zaradi večje učinkovitosti in usklajenosti skupno telo vseh ESA, neodvisno od njihovih upravnih in pravnih struktur. Proti odločitvi odbora za pritožbe bi se bilo mogoče pritožiti pri Sodišču Evropske unije.

▼B

(59) Organu bi bilo treba za zagotovitev popolne samostojnosti in neodvisnosti dodeliti samostojen proračun, pri čemer bi prihodki izhajali večinoma iz obveznih prispevkov nacionalnih nadzornih organov in splošnega proračuna Evropske unije. Financiranje Unije je pogojeno s sporazumom iz točke 47 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju ([1]). Uporabljati bi se moral proračunski postopek Unije. Revizijo zaključnih računov bi moralo opravljati Računsko sodišče. Za ves proračun se uporablja postopek razrešnice.

(60) Za Organ bi bilo treba uporabljati Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ([2]). Organ bi moral pristopiti tudi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ([3]).

(61) Za zagotovitev odprtih in preglednih pogojev zaposlovanja ter enakega obravnavanja osebja bi bilo treba za osebje Organa uporabljati Kadrovske predpise za uradnike Evropskih skupnosti in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ([4]).

(62) Bistveno je, da se zaščitijo poslovne skrivnosti in druge zaupne informacije. Za zaupnost informacij, ki se dajejo na razpolago Organu in se izmenjujejo znotraj mreže, bi se morala uporabljati stroga in učinkovita pravila o zaupnosti.

(63) Za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe se v celoti uporabljata Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([5]) ter

([1]) UL C 139, 14.6.2006, str. 1.
([2]) UL L 136, 31.5.1999, str. 1.
([3]) UL L 136, 31.5.1999, str. 15.
([4]) UL L 56, 4.3.1968, str. 1.
([5]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

▼B

Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ([1]).

(64) Za zagotovitev preglednega delovanja Organa bi bilo zanj treba uporabljati Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ([2]).

(65) Tretjim državam bi bilo treba omogočiti sodelovanje pri delu Organa v skladu z ustreznimi sporazumi, ki se sklenejo z Unijo.

(66) Ker ciljev te uredbe, in sicer izboljšanja delovanja notranjega trga z zagotovitvijo visoke, učinkovite in usklajene stopnje ureditve varnega in skrbnega poslovanja ter nadzora nad njim, zaščite vlagateljev in investitorjev, zaščite integritete, učinkovitosti in pravilnega delovanja finančnih trgov, ohranjanja stabilnosti finančnega sistema in krepitve mednarodnega usklajevanja nadzora, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(67) Organ bi moral prevzeti vse sedanje naloge in pooblastila Odbora evropskih bančnih nadzornikov, zato bi bilo treba Sklep Komisije 2009/78/ES z dnem ustanovitve Organa razveljaviti, Sklep št. 716/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o vzpostavitvi programa Skupnosti za podpiranje posebnih dejavnosti na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije ([3]) pa ustrezno spremeniti. Ker ima Odbor evropskih bančnih nadzornikov že vpeljane strukture in področje delovanja, je treba zagotoviti tesno sodelovanje med Odborom evropskih bančnih nadzornikov in Komisijo pri določitvi ustreznih prehodnih ureditev, s čimer bi se zagotovilo, da bo obdobje, med katerim bo Komisija odgovorna za upravno ureditev in začetno upravno delovanje Organa, čim krajše.

([1]) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.
([2]) UL L 145, 31.5.2001, str. 43.
([3]) UL L 253, 25.9.2009, str. 8.

▼B

(68) Primerno je določiti časovni rok za uporabo te uredbe in s tem zagotoviti, da bo Organ ustrezno pripravljen na začetek dejavnosti in da se bo lahko nemoteno izvedel prenos nalog Odbora evropskih bančnih nadzornikov. Organ bi bilo treba ustrezno financirati. Vsaj na začetku bi moral prejemati 40 % sredstev iz Unije in 60 % iz prispevkov držav članic v skladu s ponderiranjem glasov iz člena 3(3) Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi.

(69) Da bi lahko bil Organ ustanovljen 1. januarja 2011, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

USTANOVITEV IN PRAVNI STATUS

Člen 1

Ustanovitev in obseg delovanja

1. Ta uredba ustanavlja Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (v nadaljnjem besedilu: Organ).

▼M1

2. Organ deluje v okviru pooblastil, podeljenih s to uredbo, ter v okviru področja uporabe Direktive 94/19/ES, Direktive 2002/87/ES Uredbe (ES) št. 1781/2006, Uredbe (EU)575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ([1]), Direktive 2013/36/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij ([2]) in, kadar se ti akti uporabljajo za kreditne in finančne institucije ter pristojne organe, ki jih nadzorujejo, v okviru ustreznih delov Direktive 2002/65/ES, Direktive 2005/60/ES, Direktive 2007/64/ES in Direktive 2009/110/ES, vključno z vsemi direktivami, uredbami in sklepi, ki temeljijo na teh aktih, ter v okviru vsakega drugega pravno zavezujočega akta Unije, ki na Organ prenaša naloge. Organ deluje tudi v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 ([3]).

▼B

3. Organ deluje tudi na področju dejavnosti kreditnih institucij, finančnih konglomeratov, investicijskih družb, plačilnih institucij in institucij elektronskega denarja v zvezi z vprašanji, ki jih ne zajemajo neposredno akti iz odstavka 2, vključno na področju upravljanja podjetij, revizij in

([1]) UL L 176, 27.6.2013, str. 1.
([2]) UL L 176, 27.6.2013, str. 338.
([3]) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

▼B

računovodskega poročanja, pod pogojem, da je tovrstno ukrepanje Organa nujno za zagotovitev učinkovite in dosledne uporabe navedenih aktov.

4. Določbe te uredbe ne posegajo v pooblastila Komisije, da, zlasti na podlagi člena 258 PDEU, zagotavlja skladnost s pravom Unije.

5. Cilj Organa je varovati javne interese s prispevanjem h kratko-, srednje- in dolgoročni stabilnosti in učinkovitosti finančnega sistema v korist gospodarstva Unije, njenih državljanov in podjetij. Organ prispeva k:

(a) izboljšanju delovanja notranjega trga, kar zajema zlasti smotrno, učinkovito in usklajeno stopnjo ureditve in nadzora,

(b) zagotovitvi integritete, preglednosti, učinkovitosti in pravilnega delovanja finančnih trgov,

(c) krepitvi mednarodnega usklajevanja pri nadzoru,

(d) preprečevanju regulativne arbitraže in spodbujanju enakih konkurenčnih pogojev,

(e) zagotavljanju, da so najemanje kreditov in druga tveganja ustrezno urejena in nadzorovana, ter

(f) okrepitvi varstva potrošnikov.

▼M1

V ta namen Organ prispeva k dosledni, uspešni in učinkoviti uporabi aktov iz odstavka 2, spodbuja zbliževanje nadzora, pripravi mnenja za Evropski parlament, Svet in Komisijo ter opravlja ekonomske analize trgov, da bi spodbudil uresničevanje ciljev Organa.

▼B

Organ pri izvajanju nalog, ki so mu dodeljene s to uredbo, posebno pozornost namenja sistemskim tveganjem, ki jih predstavljajo finančne institucije, katerih propad lahko negativno vpliva na delovanje finančnega sistema ali na realno gospodarstvo.

▼M1

Organ pri opravljanju svojih nalog deluje neodvisno, objektivno in na nediskriminatoren način, v interesu Unije kot celote.

▼B

Člen 2

Evropski sistem finančnega nadzora

1. Organ je del Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS). Glavni cilj ESFS je zagotoviti ustrezno izvajanje pravil, ki veljajo v finančnem sektorju, da se ohrani finančna stabilnost in zagotovi zaupanje v finančni sistem kot celoto, ter da se uporabnikom finančnih storitev omogoči zadostno varstvo.

▼B

2. ESFS sestavljajo:

(a) Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) za namene nalog, kakor so določene v Uredbi (EU) št. 1092/2010 in v tej uredbi;

(b) Organ;

(c) Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(d) Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

(e) Skupni odbor Evropskih nadzornih organov (v nadaljnjem besedilu: Skupni odbor) za izvajanje nalog iz členov 54 do 57 te uredbe, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010;

▼M1

(f) pristojni ali nadzorni organi, kakor so določeni v aktih Unije iz člena 1(2) te uredbe, vključno z Evropsko centralno banko v zvezi z nalogami, ki se nanjo prenesejo z Uredbo (EU) št. 1024/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼B

3. Organ prek Skupnega odbora redno in tesno sodeluje z ESRB, pa tudi Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), zagotavlja medsektorsko usklajenost dela ter oblikuje skupna stališča glede nadzora nad finančnimi konglomerati in glede drugih medsektorskih vprašanj.

4. Na podlagi načela lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji udeleženci v ESFS sodelujejo z zaupanjem in s popolnim vzajemnim spoštovanjem, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi.

5. Tisti nadzorni organi, ki so udeleženi v ESFS, so zavezani nadzorovati finančne institucije, ki delujejo v Uniji, v skladu z akti iz člena 1(2).

▼M1

Člen 3

Odgovornost organov

Organi iz točk (a) do (d) člena 2(2) so odgovorni Evropskemu parlamentu in Svetu. Evropska centralna banka je odgovorna Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z izvajanjem nadzorniških nalog, ki so prenesene nanjo z Uredbo (EU) št. 1024/2013, v skladu z navedeno uredbo.

([1]) Glej stran 48 tega Uradnega lista.
([2]) Glej stran 84 tega Uradnega lista.

▼B

Člen 4

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „finančne institucije“ so „kreditne institucije“, kakor so opredeljene v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES, „investicijska podjetja“, kakor so opredeljena v členu 3(1)(b) Direktive 2006/49/ES in „finančni konglomerati“, kakor so opredeljeni v členu 2(14) Direktive 2002/87/ES, s tem, da po Direktivi 2005/60/ES „finančne institucije“ pomeni kreditne in finančne institucije, kakor so opredeljene v členu 3(1) in (2) navedene direktive;

▼M3

2. „pristojni organ“ pomeni:

   (i) pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1)(40) Uredbe (EU) št. 575/2013 in v smislu iz direktiv 2007/64/ES ter 2009/110/ES;

   (ii) kar zadeva direktivi 2002/65/ES in 2005/60/ES, organe, ki so pristojni za zagotovitev, da kreditne in finančne institucije izpolnjujejo zahteve iz navedenih direktiv;

   (iii) kar zadeva Direktivo 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), imenovani organ, kot je opredeljen v členu 2(1)(18) navedene direktive;

   (iv) kar zadeva Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), organ za reševanje, kot je opredeljen v členu 2(1)(18) navedene direktive.

▼B

Člen 5

Pravni status

1. Organ je organ Unije in je pravna oseba.

2. Organ ima v vsaki državi članici najširšo pravno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja. Zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je stranka v sodnih postopkih.

3. Organ zastopa njegov predsednik.

([1]) Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

([2]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 638/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

▼B

Člen 6

Sestava

Organ sestavljajo:

1. odbor nadzornikov, ki izvaja naloge iz člena 43;

2. upravni odbor, ki izvaja naloge iz člena 47;

3. predsednik, ki izvaja naloge iz člena 48;

4. izvršni direktor, ki izvaja naloge iz člena 53;

5. odbor za pritožbe, ki izvaja naloge iz člena 60.

Člen 7

Sedež

Sedež Organa je v Londonu.

POGLAVJE II

NALOGE IN POOBLASTILA ORGANA

Člen 8

Naloge in pooblastila Organa

1. Organ ima naslednje naloge:

▼M1

(a) prispeva k oblikovanju visoko kakovostnih skupnih regulativnih in nadzornih standardov in praks, zlasti s pripravo mnenj za institucije Unije ter z oblikovanjem smernic, priporočil, osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov in drugih predpisov, ki temeljijo na zakonodajnih aktih Unije iz člena 1(2);

(aa) oblikuje in posodablja evropski nadzorniški priročnik o nadzoru finančnih institucij v celotni Uniji, ki določa najboljše nadzorne prakse na področju metodologij in postopkov, pri čemer med drugim upošteva spreminjajoče se poslovne prakse in poslovne modele finančnih institucij;

▼B

(b) prispeva k dosledni uporabi pravno zavezujočih aktov Unije, zlasti s prizadevanjem za skupno kulturo na področju nadzora, zagotavljanjem usklajene, uspešne in učinkovite uporabe aktov iz člena 1(2), preprečevanjem regulativne arbitraže, posredovanjem in reševanjem sporov med pristojnimi organi, zagotavljanjem učinkovitega in skladnega nadzora nad finančnimi institucijami, zagotavljanjem skladnega delovanja kolegijev nadzornikov in sprejemanjem ukrepov, med drugim tudi v izrednih razmerah;

▼M1

(c) omogoča lažji prenos nalog in pristojnosti med pristojnimi organi;

▼B

(d) tesno sodeluje z ESRB, zlasti ESRB posreduje informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog ter z zagotavljanjem ustreznega upoštevanja opozoril in priporočil ESRB;

(e) pripravlja in izvaja analize medsebojnih strokovnih pregledov pristojnih organov, vključno z izdajanjem smernic in priporočil ter opredeljevanjem najboljših praks, da se okrepi usklajenost rezultatov nadzora;

(f) v okviru svoje pristojnosti spremlja in ocenjuje razvoj dogodkov na trgu, po potrebi tudi trende kreditiranja, zlasti gospodinjstev ter malih in srednjih podjetij;

(g) opravlja ekonomske analize trgov za obveščenost pri opravljanju nalog Organa;

(h) spodbuja varstvo vlagateljev in investitorjev;

▼M1

(i) v skladu s členi 21 do 26 spodbuja skladno in dosledno delovanje kolegijev nadzornikov, spremljanje, ocenjevanje in merjenje sistemskega tveganja, razvijanje ter usklajevanje načrtov sanacije in reševanja, zagotavljanje visoke ravni zaščite vlagateljev in investitorjev po vsej Uniji in razvijanje metod za reševanje finančnih institucij v težavah ter oceno potreb po ustreznih finančnih instrumentih, da bi okrepil sodelovanje med pristojnimi organi, vključenimi v upravljanje krize v čezmejnih institucijah, ki bi lahko pomenile sistemsko tveganje;

▼B

(j) izpolnjuje vse druge posebne naloge iz te uredbe ali iz drugih zakonodajnih aktov;

(k) na svojem spletnem mestu objavlja in redno posodablja informacije v zvezi s področjem svojega delovanja, zlasti, v okviru svojih pristojnosti, o registriranih finančnih institucijah, da se zagotovi, da so informacije lahko dostopne javnosti.

▼M1

_____

1a. Organ pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo:

(a) uporabi vse pristojnosti, ki jih ima na razpolago;

(b) ob ustreznem upoštevanju cilja zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij v celoti upošteva različne vrste, poslovne modele in velikost kreditnih institucij.

▼B

2. Organ ima za izpolnjevanje nalog iz odstavka 1 pooblastila, določena v tej uredbi, zlasti pa za:

(a) pripravo osnutkov regulativnih tehničnih standardov v posebnih primerih iz člena 10;

(b) pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov v posebnih primerih iz člena 15;

(c) izdajanje smernic in priporočil, kakor je določeno v členu 16;

▼B

(d) izdajanje priporočil v posebnih primerih iz člena 17(3);

(e) sprejemanje individualnih odločitev, naslovljenih na pristojne organe v posebnih primerih iz členov 18(3) in 19(3);

(f) v primerih, ko se neposredno uporablja pravo Unije, sprejemanje individualnih odločitev, naslovljenih na finančne institucije v posebnih primerih iz člena 17(6), iz člena 18(4) in iz člena 19(4);

(g) izdajanje mnenj za Evropski parlament, Svet ali Komisijo, kakor je določeno v členu 34;

(h) zbiranje potrebnih informacij o finančnih institucijah, kakor je določeno v členu 35;

(i) razvijanje skupnih metodologij za ocenjevanje vpliva lastnosti produktov in njihovih postopkov razširjanja na finančno stanje institucij in varstvo potrošnikov;

(j) zagotavljanje centralno dostopne zbirke podatkov o registriranih finančnih institucijah na področju svojih pristojnosti, če je tako določeno v aktih iz člena 1(2).

▼M1

2a. Organ pri opravljanju nalog iz odstavka 1 in izvajanju pooblastil iz odstavka 2 ustrezno upošteva načela boljše priprave zakonodaje, vključno z rezultati analize stroškov in koristi, pripravljene v skladu s to uredbo.

▼B

Člen 9

Naloge glede varstva potrošnikov in finančnih dejavnosti

1. Organ na trgu za potrošniške finančne proizvode in storitve prevzame vodilno vlogo pri spodbujanju preglednosti, enostavnosti in pravičnosti na vsem notranjem trgu, med drugim:

(a) z zbiranjem, analiziranjem in poročanjem o potrošniških trendih;

(b) s pregledovanjem in usklajevanjem pobud za finančno opismenjevanje in izobraževanje s strani pristojnih organov;

(c) z razvojem standardov usposabljanja v panogi in

(d) s prispevanjem k razvoju skupnih pravil o razkritju.

▼B

2. Organ nadzoruje nove in obstoječe finančne dejavnosti ter lahko sprejme smernice in priporočila za spodbujanje varnosti in trdnosti trgov ter za približevanje regulativnih praks.

3. Organ lahko v primeru, da finančna dejavnost resno ogrozi cilje iz člena 1(5), izda tudi opozorila.

▼M1

4. Organ kot svoj sestavni del ustanovi odbor za finančne inovacije, ki združuje vse ustrezne pristojne nadzorne organe, da bi vzpostavil usklajen pristop za regulativno in nadzorniško obravnavo novih ali inovativnih finančnih dejavnosti ter da bi za Organ pripravljal mnenja, namenjena za predložitev Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

▼B

5. Organ lahko začasno prepove ali omeji nekatere finančne dejavnosti, ki ogrožajo pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega ali dela finančnega sistema v Uniji, v primerih, opredeljenih v pogojih, ki jih določajo zakonodajni akti iz člena 1(2), ali če to zahtevajo izredne razmere v skladu s pogoji iz člena 18.

Organ odločitev iz prvega pododstavka pregleda v ustreznih časovnih presledkih in vsaj vsake tri mesece. Če se odločitev po treh mesecih ne obnovi, samodejno preneha veljati.

Država članica lahko od Organa zahteva, naj ponovno preuči svojo odločitev. V tem primeru Organ v skladu s postopkom iz drugega pododstavka člena 44(1) odloči, ali bo pri dani odločitvi vztrajal.

▼M1

Organ lahko tudi oceni potrebo po prepovedi ali omejitvi določenih vrst finančnih dejavnosti in po potrebi o tem obvesti Komisijo in pristojne organe, da bi se olajšalo sprejetje tovrstnih prepovedi ali omejitev.

▼B

Člen 10

Regulativni tehnični standardi

1. Kadar Evropski parlament in Svet na Komisijo preneseta pooblastila za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov na podlagi delegiranih aktov po členu 290 PDEU, da se zagotovi dosledna uskladitev na področjih, ki so natančno določena v zakonodajnih aktih iz člena 1(2), lahko Organ pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov. Organ osnutke standardov predloži Komisiji v potrditev.

▼B

Regulativni tehnični standardi so tehnični standardi, ne vključujejo strateških odločitev ali odločitev politik, njihova vsebina pa je omejena na zakonodajne akte, ki so podlaga zanje.

Preden Organ te osnutke predloži Komisiji, organizira odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov ter analizira morebitne s tem povezane stroške in koristi, razen če bi bila taka posvetovanja in analize nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom osnutkov zadevnih regulativnih tehničnih standardov ali če bi šlo za posebej nujno zadevo. Organ za mnenje zaprosi tudi interesno skupino za bančništvo iz člena 37.

Kadar Organ predloži osnutek regulativnega tehničnega standarda, ga Komisija takoj pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija v treh mesecih po prejemu osnutka regulativnega tehničnega standarda odloči, ali ga bo potrdila. Komisija lahko osnutek regulativnih tehničnih standardov potrdi le delno ali s spremembami, če to zahteva interes Unije.

Kadar Komisija ne namerava potrditi osnutka regulativnega tehničnega standarda oziroma ga namerava potrditi samo delno ali s spremembami, pošlje osnutek regulativnega tehničnega standarda Organu nazaj in razloži, zakaj ga ni potrdila, ali, odvisno od primera, pojasni razloge za spremembe. Organ lahko v šestih tednih spremeni osnutek regulativnega tehničnega standarda na podlagi predlaganih sprememb Komisije in jih v obliki uradnega mnenja ponovno predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če Organ ob izteku tega šesttedenskega roka ne predloži spremenjenega osnutka regulativnega tehničnega standarda ali predloži osnutek regulativnega tehničnega standarda, ki ni spremenjen v skladu s predlaganimi spremembami Komisije, lahko Komisija regulativni tehnični standard sprejme s spremembami, ki so po njenem mnenju pomembne, oziroma ga zavrne.

Komisija brez predhodne uskladitve z Organom, kakor je določeno v tem členu, ne sme spremeniti vsebine osnutka regulativnega tehničnega standarda, ki ga je pripravil Organ.

2. Kadar Organ ne predloži osnutka regulativnega tehničnega standarda v roku, določenem v zakonodajnih aktih iz člena 1(2), lahko Komisija zahteva osnutek v novem roku.

▼B

3. Le kadar Organ ne predloži osnutka regulativnega tehničnega standarda Komisiji v roku iz odstavka 2, lahko Komisija sprejme regulativni tehnični standard z delegiranim aktom brez osnutka Organa.

Komisija organizira odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov ter analizira morebitne s tem povezane stroške in koristi, razen če bi bila takšna posvetovanja in analize nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom osnutkov zadevnih regulativnih tehničnih standardov ali če bi šlo za posebej nujno zadevo. Komisija za mnenje ali nasvet zaprosi tudi interesno skupino za bančništvo iz člena 37.

Komisija osnutek regulativnega tehničnega standarda takoj pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija pošlje osnutek regulativnega tehničnega standarda Organu. Organ lahko v šestih tednih spremeni osnutek regulativnega tehničnega standarda in ga v obliki uradnega mnenja predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če Organ ob izteku šesttedenskega roka iz četrtega pododstavka ne predloži spremenjenega osnutka regulativnega tehničnega standarda, lahko Komisija sprejme regulativni tehnični standard.

Če Organ v šestih tednih predloži spremenjen osnutek regulativnega tehničnega standarda, lahko Komisija osnutek regulativnega tehničnega standarda spremeni na podlagi sprememb, ki jih je predlagal Organ, ali pa ga sprejme s tistimi spremembami, ki so pomembne po njenem mnenju. Komisija brez predhodne uskladitve z Organom ne sme spremeniti vsebine osnutka regulativnega tehničnega standarda, ki ga je pripravil Organ, kakor je določeno v tem členu.

4. Regulativne tehnične standarde se sprejema v obliki uredb ali sklepov. Objavijo se v *Uradnem listu Evropske unije*, veljati pa začnejo z dnem, ki je v njih naveden.

Člen 11

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz člena 10 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 16. decembra 2010. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje šest mesecev pred iztekom štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 14.

▼B

2. Takoj ko Komisija sprejeme regulativni tehnični standard, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov je prenešeno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 12 do 14.

Člen 12

Preklic pooblastila

1. Prenos pooblastila iz člena 10 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem roku pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila za regulativni tehnični standard, ki bi se lahko preklicala.

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil prenehajo veljati pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne veljati nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih regulativnih tehničnih standardov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 13

Nasprotovanje regulativnim tehničnim standardom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu v roku treh mesecev od dne uradnega obvestila, da je Komisija sprejela regulativni tehnični standard. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se to obdobje podaljša še za tri mesece.

▼M2

Kadar Komisija sprejme regulativni tehnični standard, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda Organa, lahko Evropski parlament in Svet nasprotujeta v roku enega meseca od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za začetno obdobje enega meseca, ki se lahko podaljša še za en mesec.

▼B

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 regulativnemu tehničnemu standardu ne nasprotuje niti Evropski parlament niti Svet, se ta objavi v Uradnem listu Evropske unije in začne veljati z dnem, ki je v njem naveden.

Regulativni tehnični standard se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo, da mu ne nameravata nasprotovati.

▼B

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu, v skladu s členom 296 PDEU navede razloge za nasprotovanje.

Člen 14

Nepotrditev ali sprememba osnutkov regulativnih tehničnih standardov

1. Če Komisija ne potrdi osnutka regulativnega tehničnega standarda ali ga spremeni v skladu s členom 10, o tem obvesti Organ, Evropski parlament in Svet ter navede razloge za to.

2. Evropski parlament ali Svet lahko, po potrebi, v enem mesecu od obvestila iz odstavka 1 povabi pristojnega komisarja skupaj s predsednikom Organa, da se udeležita priložnostne seje pristojnega odbora Evropskega parlamenta ali Sveta, kjer predstavita in pojasnita razlike v stališčih.

Člen 15

Izvedbeni tehnični standardi

1. Organ lahko oblikuje izvedbene tehnične standarde na podlagi izvedbenih aktov po členu 291 PDEU na področjih, ki so izrecno določena v zakonodajnih aktih iz člena 1(2). Izvedbeni tehnični standardi so tehnični standardi, ki ne vsebujejo strateških ali odločitev politik, njihova vsebina pa določa pogoje za uporabo navedenih aktov. Organ osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji v potrditev.

Preden Organ osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji, organizira odprta javna posvetovanja ter analizira morebitne s tem povezane stroške in koristi, razen če bi bila takšna posvetovanja in analize nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom osnutkov zadevnih izvedbenih tehničnih standardov ali če bi šlo za posebej nujno zadevo. Organ za mnenje zaprosi tudi interesno skupino za bančništvo iz člena 37.

Kadar Organ predloži osnutek izvedbenega tehničnega standarda, ga Komisija takoj posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija v treh mesecih po prejemu osnutka izvedbenega tehničnega standarda odloči, ali ga bo potrdila. Ta rok lahko podaljša za mesec dni. Komisija lahko osnutek izvedbenih tehničnih standardov potrdi le delno ali s spremembami, če to zahteva interes Unije.

▼B

Kadar Komisija ne namerava potrditi osnutka izvedbenega tehničnega standarda oziroma ga namerava potrditi samo delno ali s spremembami, pošlje Organu nazaj osnutek izvedbenega tehničnega standarda in razloži, zakaj ga ne namerava potrditi, ali – odvisno od primera – pojasni razloge za spremembe. Organ lahko v šestih tednih spremeni osnutek izvedbenega tehničnega standarda na podlagi predlaganih sprememb Komisije in ga v obliki uradnega mnenja ponovno predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če Organ ob izteku šesttedenskega roka iz petega pododstavka ne predloži spremenjenega osnutka izvedbenega tehničnega standarda ali predloži osnutek izvedbenega tehničnega standarda, ki ni spremenjen v skladu s predlaganimi spremembami Komisije, lahko Komisija izvedbeni tehnični standard sprejme s spremembami, ki so po njenem mnenju pomembne, ali ga zavrne.

Komisija brez predhodne uskladitve z Organom, kakor je določeno v tem členu, ne sme spremeniti vsebine osnutka izvedbenega tehničnega standarda, ki ga je pripravil Organ.

2. Kadar Organ ne predloži osnutka izvedbenega tehničnega standarda v roku, določenem v zakonodajnih aktih iz člena 1(2), lahko Komisija zahteva osnutek v novem roku.

3. Le kadar Organ osnutka izvedbenega tehničnega standarda ne predloži Komisiji v roku iz odstavka 2, lahko Komisija sprejme izvedbeni tehnični standard na podlagi izvedbenega akta brez osnutka Organa.

Komisija organizira odprta javna posvetovanja o osnutkih izvedbenih tehničnih standardov ter analizira morebitne s tem povezane stroške in koristi, razen če bi bila takšna posvetovanja in analize nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom osnutkov zadevnih izvedbenih tehničnih standardov ali če bi šlo za posebej nujno zadevo. Komisija za mnenje ali nasvet zaprosi tudi interesno skupino za bančništvo iz člena 37.

Komisija osnutek izvedbenega tehničnega standarda takoj posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija osnutek izvedbenega tehničnega standarda pošlje Organu. Organ lahko v šestih tednih spremeni osnutek izvedbenega tehničnega standarda in ga v obliki uradnega mnenja predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

▼B

Če Organ ob izteku šesttedenskega roka iz četrtega pododstavka ne predloži spremenjenega osnutka izvedbenega tehničnega standarda, Komisija lahko sprejme izvedbeni tehnični standard.

Če Organ v šesttedenskem roku predloži spremenjen osnutek izvedbenega tehničnega standarda, lahko Komisija spremeni osnutek izvedbenega tehničnega standarda na podlagi sprememb, ki jih je predlagal Organ, ali pa ga sprejme s tistimi spremembami, ki so po njenem mnenju pomembne.

Komisija brez predhodne uskladitve z Organom, kakor je določeno v tem členu, ne sme spremeniti vsebine izvedbenih tehničnih standardov, ki jih je pripravil Organ.

4. Izvedbene tehnične standarde se sprejema v obliki uredb ali sklepov. Objavijo se v Uradnem listu Evropske unije, veljati pa začnejo z dnem, ki je v njih naveden.

Člen 16

Smernice in priporočila

1. Za vzpostavitev doslednih, uspešnih in učinkovitih nadzornih praks v okviru ESFS ter zagotovitev skupne, enotne in usklajene uporabe prava Unije Organ izdaja smernice in priporočila, naslovljena na pristojne organe ali finančne institucije.

2. Organ po potrebi izvede odprta javna posvetovanja o smernicah in priporočilih ter analizira s tem povezane morebitne stroške in koristi. Takšna posvetovanja in analize so sorazmerni glede na obseg, naravo in učinek smernic ali priporočil. Organ lahko po potrebi tudi zaprosi za mnenje ali nasvet interesno skupino za bančništvo iz člena 37.

3. Pristojni organi in finančne institucije si na vsak način prizadevajo za spoštovanje teh smernic in priporočil.

Vsak pristojni organ v dveh mesecih po izdaji smernic ali priporočil potrdi, ali ravna ali namerava ravnati v skladu z njimi. Če jih ne upošteva ali ne namerava upoštevati, o tem obvesti Organ in navede razloge za to odločitev.

Organ dejstvo, da pristojni organ ne upošteva ali ne namerava upoštevati teh smernic ali priporočil, objavi. Organ se lahko tudi za vsak primer posebej odloči za objavo razlogov, ki jih je pristojni organ navedel v zvezi z neupoštevanjem te smernice ali priporočila. Pristojni organ je o takšni objavi vnaprej obveščen.

▼B

Če smernica ali priporočilo to zahteva, finančne institucije jasno in podrobno poročajo o tem, ali to smernico oz. priporočilo izpolnjujejo.

4. V poročilu iz člena 43(5) Organ seznani Evropski parlament, Svet in Komisijo z izdanimi smernicami in priporočili, pri čemer navede, kateri pristojni organi jih ne izpolnjujejo, in predstavi, kako namerava v prihodnosti zagotoviti, da bodo zadevni pristojni organi izpolnjevali njegova priporočila in smernice.

Člen 17

Kršitev prava Unije

1. Kadar pristojni organ ne uporablja aktov Unije iz člena 1(2), vključno z regulativnimi tehničnimi standardi in izvedbenimi tehničnimi standardi iz členov 10 do 15, ali pa jih je uporabljal tako, da je kršil pravo Unije, zlasti če ni zagotovil, da finančna institucija izpolnjuje zahteve iz navedenih aktov, Organ ukrepa v skladu s pooblastili iz odstavkov 2, 3 in 6 tega člena.

2. Organ lahko na zahtevo enega ali več pristojnih organov, Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije ali interesne skupine za bančništvo ali na lastno pobudo ter po tem, ko je o zadevi obvestil zadevni pristojni organ, preišče domnevno kršitev ali neuporabo prava Unije.

▼M2

Pristojni organ brez poseganja v pooblastila iz člena 35 Organu takoj zagotovi vse informacije, ki jih ta potrebuje za preiskavo, vključno s tem kako se akti iz člena 1(2) uporabljajo v skladu s pravom Unije.

▼B

3. Organ lahko najpozneje v dveh mesecih po začetku preiskave na zadevni pristojni organ naslovi priporočilo, v katerem navede ukrepe, potrebne za uskladitev s pravom Unije.

Pristojni organ v desetih delovnih dneh po prejemu priporočila obvesti Organ o ukrepih, ki jih je sprejel ali jih namerava sprejeti za zagotovitev skladnosti s pravom Unije.

4. Če pristojni organ v mesecu dni od prejetja priporočila Organa ne zagotovi skladnosti s pravom Unije, lahko Komisija na podlagi prejetega obvestila Organa ali na lastno pobudo izda uradno mnenje, s katerim od pristojnega organa zahteva sprejetje ukrepov, potrebnih za uskladitev s pravom Unije. Komisija v uradnem mnenju upošteva priporočilo Organa.

▼B

Takšno uradno mnenje izda Komisija najpozneje tri mesece po sprejetju priporočila. Ta rok lahko Komisija podaljša za mesec dni.

Organ in pristojni organi zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije.

5. Pristojni organ v desetih delovnih dneh od prejetja uradnega mnenja iz odstavka 4 obvesti Komisijo in Organ o ukrepih, ki jih je sprejel ali jih namerava sprejeti, da bo svoje ravnanje uskladil z navedenim uradnim mnenjem.

6. Če pristojni organ ne ravna v skladu z uradnim mnenjem iz odstavka 4 v roku iz navedenega odstavka in če je treba čim prej ukrepati zaradi neizpolnjevanja obveznosti, da se ohranijo ali obnovijo nevtralni konkurenčni pogoji na trgu ali se zagotovita pravilno delovanje in celovitost finančnega sistema, lahko Organ, kadar se ustrezne zahteve aktov iz člena 1(2) neposredno uporabljajo za finančne institucije, brez poseganja v pooblastila Komisije po členu 258 PDEU sprejme individualno odločitev, naslovljeno na finančno institucijo, v kateri zahteva ukrepe, potrebne za izpolnitev njenih obveznosti po pravu Unije, vključno s prenehanjem dejavnosti.

Odločitev Organa je v skladu z uradnim mnenjem, ki ga na podlagi odstavka 4 izda Komisija.

7. Odločitve, sprejete na podlagi odstavka 6, prevladajo nad vsemi predhodnimi odločitvami pristojnih organov o isti zadevi.

Kadar pristojni organi ukrepajo v zvezi z vprašanji, obravnavanimi v uradnem mnenju na podlagi odstavka 4, ali odločitve na podlagi odstavka 6, ravnajo v skladu z uradnim mnenjem ali z odločitvijo.

8. Organ v poročilu iz člena 43(5) navede, kateri pristojni organi in finančne institucije niso spoštovali uradnih mnenj ali odločitev iz odstavkov 4 in 6 tega člena.

Člen 18

Ukrepanje v izrednih razmerah

▼M1

1. V primeru neugodnega razvoja dogodkov, ki bi lahko resno ogrozili pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega ali dela finančnega sistema v Uniji, Organ dejavno spodbuja in po potrebi usklajuje ukrepe ustreznih pristojnih nadzornih organov.

▼M1

Za opravljanje navedene naloge spodbujanja in usklajevanja je Organ v celoti obveščen o vsakem pomembnem razvoju dogodkov in povabljen, naj se kot opazovalec udeleži vseh pomembnih srečanj ustreznih pristojnih nadzornih organov.

▼B

2. Svet lahko v posvetovanju s Komisijo in ESRB ter po potrebi z ESA sprejme odločitev, naslovljeno na Organ, v kateri za namene te uredbe ugotovi obstoj izrednih razmer, in sicer na zahtevo Organa, Komisije ali ESRB. Svet to odločitev pregleda v ustreznih časovnih presledkih in vsaj enkrat mesečno. Če se odločitev po enem mesecu ne obnovi, samodejno preneha veljati. Svet lahko kadar koli objavi konec izrednih razmer.

Če ESRB ali Organ meni, da obstaja verjetnost za nastanek izrednih razmer, izdajo zaupno priporočilo, naslovljeno na Svet, ter pripravijo oceno razmer. Svet nato oceni, ali je primerno sklicati sejo. V tem postopku se ustrezno poskrbi za zaupnost.

Če Svet ugotovi izredne razmere, o tem nemudoma obvesti Evropski parlament in Komisijo.

▼M1

3. Kadar Svet sprejme odločitev na podlagi odstavka 2 in v izjemnih primerih, kadar je nujno usklajeno ukrepanje pristojnih organov v odziv na neugoden razvoj dogodkov, ki bi lahko resno ogrozili pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega ali dela finančnega sistema v Uniji, lahko Organ sprejme individualne odločitve, s katerimi od pristojnih organov zahteva sprejetje potrebnih ukrepov v skladu z zakonodajo iz člena 1(2) za obvladovanje vseh takih dogodkov, tako da se zagotovi, da finančne institucije in pristojni organi izpolnjujejo zahteve, določene v navedenih zakonodaji.

▼B

4. Brez poseganja v pooblastila Komisije na podlagi člena 258 PDEU lahko Organ, kadar pristojni organ ne ravna v skladu z odločitvijo Organa iz odstavka 3 v roku, ki je določen v navedeni odločitvi, in kadar se ustrezne zahteve zakonodajnih aktov iz člena 1(2), pa tudi regulativnih tehničnih standardov in izvedbenih tehničnih standardov, sprejetih v skladu z navedenimi akti, neposredno uporabljajo za finančne institucije, sprejme individualno odločitev, naslovljeno na finančno institucijo, s katero zahteva ukrepe, potrebne za izpolnjevanje obveznosti v skladu z navedeno zakonodajo vključno s prenehanjem dejavnosti. To velja le v primerih, ko pristojni organ ne uporablja zakonodajnih aktov iz člena 1(2), vključno z regulativnimi tehničnimi standardi in izvedbenimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu z navedenimi akti, ali pa jih uporablja na način, za katerega se zdi, da očitno krši navedene akte, in kadar je treba nujno odpraviti nepravilnosti, da bi ponovno vzpostavili pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema v Uniji ali dela tega sistema.

▼B

5. Odločitve, sprejete na podlagi odstavka 4, prevladajo nad vsemi predhodnimi odločitvami pristojnih organov o isti zadevi.

Vsi ukrepi pristojnih organov v zvezi z vprašanji, ki so predmet odločitve v skladu z odstavkom 3 ali 4, so v skladu s temi odločitvami.

Člen 19

Reševanje sporov med pristojnimi organi v čezmejnih zadevah

▼M1

1. Brez poseganja v pooblastila iz člena 17 lahko Organ, kadar se pristojni organ ne strinja s postopkom ali vsebino ukrepanja ali neukrepanja drugega pristojnega organa v primerih, opredeljenih v aktih Unije iz člena 1(2), na zahtevo enega ali več zadevnih pristojnih organov, v skladu s postopkom iz odstavkov 2 do 4 tega člena pristojnim organom pomaga pri doseganju sporazuma.

▼B

V primerih, ki jih opredeljuje zakonodaja iz člena 1(2) in kadar se na podlagi objektivnih meril ugotovi nesoglasje med pristojnimi organi različnih držav članic, lahko Organ na lastno pobudo na podlagi postopka iz odstavkov 2 do 4 organom pomaga doseči sporazum.

2. Organ določi rok za spravo med pristojnimi organi ob upoštevanju vseh ustreznih rokov, določenih v aktih iz člena 1(2), ter zapletenosti in nujnosti zadeve. V tej fazi Organ deluje kot posrednik.

3. Če zadevni pristojni organi v fazi spravnega postopka iz odstavka 2 ne dosežejo sporazuma, lahko Organ v skladu s postopkom iz tretjega in četrtega pododstavka člena 44(1) sprejme za zadevne pristojne organe zavezujočo odločitev, v kateri se za zagotovitev skladnosti s pravom Unije od njih zahteva, da za rešitev zadeve sprejmejo posebne ukrepe ali se ukrepov vzdržijo.

4. Brez poseganja v pooblastila Komisije na podlagi člena 258 PDEU lahko Organ, kadar pristojni organ ne ravna v skladu z odločitvijo Organa in zato ne zagotavlja, da finančna institucija izpolnjuje zahteve, ki se na podlagi aktov iz člena 1(2) neposredno uporabljajo zanjo, sprejme individualno odločitev, naslovljeno na finančno institucijo, s katero zahteva ukrepe, potrebne za izpolnitev njenih obveznosti na podlagi prava Unije, vključno s prenehanjem posamezne dejavnosti.

▼B

5. Odločitve, sprejete na podlagi odstavka 4, prevladajo nad vsemi predhodnimi odločitvami pristojnih organov o isti zadevi. Kakršni koli ukrepi pristojnih organov v zvezi z dejstvi, ki so predmet odločitve na podlagi odstavka 3 ali 4, so v skladu s temi odločitvami.

6. Predsednik Organa v poročilu iz člena 50(2) navede naravo in vrsto nesoglasja med pristojnimi organi, dosežene sporazume in sprejete odločitve za odpravo teh nesoglasij.

Člen 20

Reševanje nesoglasij med pristojnimi organi na medsektorski ravni

Skupni odbor v skladu s postopkom iz člena 19 in člena 56 odpravi nesoglasja na medsektorski ravni, do katerih lahko pride med pristojnimi organi, kakor je opredeljeno v točki (2) člena 4 te uredbe in Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M1

Člen 20a

Zbliževanje postopkov nadzorniškega pregledovanja

Da bi v Uniji vzpostavili trdne nadzorne standarde, Organ v okviru svojih pristojnosti spodbuja zbliževanje postopkov nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu z Direktivo 2013/36/EU.

▼B

Člen 21

Kolegij nadzornikov

▼M1

1. Organ v okviru svojih pristojnosti spodbuja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegijev nadzornikov iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU ter krepi skladnost uporabe prava Unije med kolegiji nadzornikov. Da bi zbližali najboljše nadzorne prakse, Organ spodbuja skupne nadzorniške načrte in skupne preglede, osebje Organa pa lahko sodeluje pri dejavnostih kolegijev nadzornikov, vključno s pregledi na kraju samem, ki jih skupaj izvedeta dva ali več pristojnih organov.

2. Organ ima vodilno vlogo pri zagotavljanju usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov za čezmejne institucije v Uniji, pri čemer upošteva sistemsko tveganje, ki ga predstavljajo finančne institucije iz člena 23, ter po potrebi sklicuje seje posameznih kolegijev.

▼B

Za namene tega odstavka in odstavka 1 tega člena se Organ šteje kot „pristojni organ“ v smislu ustrezne zakonodaje.

▼B

Organ lahko:

(a) v sodelovanju s pristojnimi organi zbira in deli vse pomembne informacije za olajšanje dela kolegija ter vzpostavi in upravlja centralni sistem in s tem pristojnim organom v kolegiju omogoči dostop do takšnih informacij;

(b) sproži in usklajuje stresne teste po vsej Uniji v skladu s členom 32 za ocenitev prilagodljivosti finančnih institucij, zlasti sistemskega tveganja, ki ga predstavljajo finančne institucije iz člena 23, na neugodne razmere na trgu, in oceni možnosti za povečanje sistemskega tveganja v stresnih situacijah, pri čemer zagotovi, da se na nacionalni ravni pri takih testih uporablja usklajena metodologija, in po potrebi na pristojni organ naslovi priporočilo za odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih v stresnem testu;

(c) spodbuja učinkovite in uspešne nadzorne dejavnosti, vključno z ocenjevanjem tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene finančne institucije, kot je ugotovljeno na podlagi postopka nadzornega pregleda ali v stresnih situacijah;

(d) v skladu z nalogami in pooblastili iz te uredbe nadzoruje naloge, ki jih izvajajo pristojni organi, ter

(e) zahteva nadaljnja posvetovanja v kolegiju v vseh primerih, kadar meni, da bi odločitev povzročila neustrezno uporabo prava Unije ali da ne bi prispevala k cilju zbliževanja nadzornih praks. Od konsolidacijskega nadzornika lahko tudi zahteva, da se skliče seja kolegija ali doda točka na dnevni red seje.

3. Organ lahko oblikuje osnutke regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, da se zagotovijo enotni pogoji uporabe določb o operativnem delovanju kolegijev nadzornikov ter izda smernice in priporočila, sprejeta v skladu s členom 16, s čimer bi se spodbujalo zbliževanje nadzornega delovanja in najboljših praks, ki jih sprejmejo kolegiji nadzornikov.

4. Organ ima zavezujočo posredniško vlogo, ki mu omogoča, da reši spore med pristojnimi organi skladno s postopkom iz člena 19. Organ lahko sprejme nadzorne odločitve, ki se v skladu s členom 19 neposredno uporabljajo za zadevno institucijo.

Člen 22

Splošne določbe

1. Organ ustrezno upošteva sistemsko tveganje, kakor je opredeljeno z Uredbo (EU) št. 1092/2010. Obravnava vsa tveganja za prekinitev finančnih storitev, ki jo:

(a) povzroči oslabitev celotnega finančnega sistema ali njegovih delov in

▼B

(b) ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo.

Organ po potrebi upošteva spremljanje in ocenjevanje sistemskega tveganja, kot sta ju oblikovala ESRB in Organ, in se v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1092/2010 odziva na opozorila in priporočila ESRB.

▼M1

1a. Organ vsaj enkrat letno odloči, ali bi bilo ustrezno opraviti oceno prilagodljivosti finančnih institucij na ravni celotne Unije v skladu s členom 32 ter o svoji odločitvi obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Kadar je opravljena takšna ocena na ravni celotne Unije in Organ oceni, da je ustrezno razkriti rezultate posameznih udeleženih finančnih institucij, to tudi stori.

▼B

2. Organ v sodelovanju z ESRB pripravi skupen niz kvantitativnih in kvalitativnih kazalnikov (prikaz tveganja) za ugotavljanje in merjenje sistemskega tveganja.

Organ razvije tudi ustrezen sistem stresnih testov, s pomočjo katerega se identificirajo tiste institucije, ki bi lahko predstavljale sistemsko tveganje. Te institucije so pod okrepljenim nadzorom in po potrebi se zanje uporabijo postopki za reševanje in sanacijo iz člena 25.

3. Brez poseganja v akte iz člena 1(2) Organ po potrebi oblikuje dodatne smernice in priporočila za finančne institucije, da se upošteva sistemsko tveganje, ki ga predstavljajo te institucije.

Organ zagotovi, da se sistemsko tveganje, ki ga predstavljajo finančne institucije, upošteva pri oblikovanju osnutka regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov na področjih, določenih v zakonodajnih aktih iz člena 1(2).

4. Organ lahko na zahtevo enega ali več pristojnih organov, Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo izvede preiskavo v zvezi z določeno vrsto finančne institucije, produkta ali ravnanja, da bi ocenil morebitno nevarnost za stabilnost finančnega sistema in zadevnim pristojnim organom izdal ustrezna priporočila za ukrepanje.

V ta namen lahko Organ uporabi pooblastila, ki jih ima v skladu s to uredbo, vključno s členom 35.

5. Skupni odbor zagotovi splošno in medsektorsko usklajevanje dejavnosti, ki se izvajajo v skladu s tem členom.

▼B

Člen 23

Ugotavljanje in merjenje sistemskega tveganja

1. Organ v posvetovanju z ESRB oblikuje merila za ugotavljanje in merjenje sistemskega tveganja ter ustrezen sistem stresnih testov, ki vključuje ocenjevanje možnosti za sistemska tveganja, ki bi jih lahko predstavljale finančne institucije in ki se povečajo v stresnih situacijah. Finančne institucije, ki bi lahko predstavljale sistemsko tveganje, so pod okrepljenim nadzorom in po potrebi se zanje uporabijo postopki za reševanje in sanacijo iz člena 25.

2. Organ pri oblikovanju meril za ugotavljanje in merjenje sistemskega tveganja, ki ga predstavljajo finančne institucije, v celoti upošteva ustrezne mednarodne pristope, tudi tiste, ki so jih razvili Odbor za finančno stabilnost, Mednarodni denarni sklad in Banka za mednarodne poravnave.

Člen 24

Stalna zmogljivost za odzivanje na sistemska tveganja

1. Organ zagotovi, da ima specializirano in stalno zmogljivost za učinkovito odzivanje na nastanek sistemskih tveganj iz členov 22 in23, in zlasti v zvezi z institucijami, ki predstavljajo sistemsko tveganje.

2. Organ izpolnjuje naloge, ki so mu dodeljene s to uredbo in z zakonodajo iz člena 1(2), in prispeva k zagotavljanju doslednega in usklajenega sistema za obvladovanje in saniranje kriz v Uniji.

Člen 25

Postopki za reševanje in sanacijo

▼M1

1. Organ prispeva in dejavno sodeluje pri razvoju in usklajevanju učinkovitih, doslednih in posodobljenih načrtov za sanacijo in reševanje finančnih institucij. Kadar je tako določeno v aktih Unije iz člena 1(2), Organ tudi pomaga pri oblikovanju postopkov za izredne razmere in preventivnih ukrepov za zmanjšanje sistemskega vpliva morebitnih neuspehov.

▼B

2. Organ lahko opredeli najboljše prakse za pomoč pri sanaciji institucij v težavah in zlasti čezmejnih skupin, tako da se prepreči njihov škodljiv vpliv, pri čemer se zagotovijo ustrezni instrumenti, vključno z zadostnimi sredstvi, in omogoči ustrezno, stroškovno učinkovito in pravočasno reševanje institucije ali skupine.

3. Organ lahko oblikuje regulativne in izvedbene tehnične standarde, kakor je določeno v zakonodajnih aktih iz člena 1(2) v skladu s postopkom iz členov 10 do 15.

▼B

Člen 26

Evropski sistemi zajamčenih vlog

1. Organ prispeva h krepitvi evropskega sistema nacionalnih sistemov zajamčenih vlog, tako da deluje na podlagi pooblastil iz te uredbe za zagotovitev pravilne uporabe Direktive 94/19/ES, da se zagotovi ustrezno financiranje nacionalnih sistemov zajamčenih vlog s prispevki finančnih institucij, vključno tistih, ki so bile ustanovljene in ki sprejemajo depozite v Uniji, vendar imajo sedež zunaj Unije, kakor je določeno v Direktivi 94/19/ES, in zagotavlja visoko raven zaščite za vse vlagatelje v usklajenem okviru po vsej Uniji, kar ohranja stabilizacijsko zaščitno vlogo vzajemnih jamstvenih shem nedotaknjeno, če so te skladne z zakonodajo Unije.

2. Za sisteme zajamčenih vlog se uporablja člen 16 o pristojnosti Organa, da sprejme smernice in priporočila.

3. Organ lahko oblikuje regulativne in izvedbene tehnične standarde, kakor je določeno v zakonodajnih aktih iz člena 1(2) v skladu s postopkom iz členov 10 do 15.

4. Ob pregledu te uredbe, kakor je določeno v členu 81, se zlasti preuči konvergenca evropskega sistema nacionalnih sistemov zajamčenih vlog.

Člen 27

Evropski sistem dogovorov o sanaciji in financiranju bank

1. Organ prispeva k oblikovanju metod za sanacijo finančnih institucij v težavah, zlasti tistih, ki bi lahko predstavljale sistemsko tveganje, tako da se prepreči njihov škodljiv vpliv in se omogoči njihovo ustrezno in pravočasno prenehanje dejavnosti, vključno z doslednimi in učinkovitimi mehanizmi financiranja, kjer je to potrebno.

▼M1

2. Organ zagotovi svojo oceno potrebe po sistemu doslednih, učinkovitih in verodostojnih mehanizmov financiranja z ustreznimi finančnimi instrumenti, povezanimi s sklopom usklajenih ureditev za krizno upravljanje.

▼B

Organ prispeva k delu na področju enakih konkurenčnih pogojev in kumulativnih učinkov, ki jih imajo na finančne institucije vsi sistemi dajatev in prispevkov, ki se lahko kot del doslednega in verodostojnega okvira za sanacijo uvedejo zaradi zagotavljanja pravične porazdelitve bremena in dajanja pobud za obvladovanje sistemskega tveganja.

▼B

Ob pregledu te uredbe, kakor je določeno v členu 81, se zlasti preuči morebitna okrepitev vloge Organa v okviru preprečevanja, upravljanja in sanacije kriz in po potrebi ustanovitev Evropskega sklada za sanacijo.

Člen 28

Prenos nalog in odgovornosti

1. Pristojni organi lahko z odobritvijo pooblaščenca naloge in odgovornosti prenesejo na Organ ali druge pristojne organe na podlagi pogojev iz tega člena. Države članice lahko določijo posebne ureditve za prenos odgovornosti, ki jih je treba izpolniti, preden njihovi pristojni organi sklenejo takšne sporazume o prenosu pooblastil, in lahko omejijo obseg prenosa na tisto, kar je nujno potrebno za učinkovit nadzor čezmejnih finančnih institucij ali skupin.

2. Organ spodbuja in olajša prenos nalog in odgovornosti med pristojnimi organi z opredelitvijo tistih nalog in odgovornosti, ki jih je mogoče prenesti ali skupno izvajati, ter s spodbujanjem najboljših praks.

3. Prenosu odgovornosti sledi prerazporeditev pristojnosti, določenih v aktih iz člena 1(2). Za postopek, izvrševanje ter upravni in pravosodni pregled prenesenih pristojnosti se uporablja pravo organa, na katerega se prenesejo naloge.

4. Pristojni organi obvestijo Organ o sporazumih o prenosu pooblastil, ki jih nameravajo skleniti. Sporazumi začnejo veljati najmanj en mesec po tem, ko pristojni organi obvestijo Organ.

Organ lahko v enem mesecu po prejetem obvestilu poda mnenje o načrtovanem sporazumu.

Organ v ustrezni obliki objavi vsak sporazum o prenosu pooblastil, ki ga sklenejo pristojni organi, in s tem zagotovi, da so vse zadevne strani ustrezno obveščene.

Člen 29

Skupna kultura na področju nadzora

1. Organ ima dejavno vlogo pri razvoju skupne kulture Unije na področju nadzora in doslednih nadzornih praks ter zagotavljanju enotnih postopkov in usklajenih pristopov po vsej Uniji. Organ izvaja najmanj naslednje naloge:

(a) izdaja mnenja za pristojne organe;

(b) spodbuja učinkovito dvostransko in večstransko izmenjavo informacij med pristojnimi organi ob popolnem upoštevanju veljavnih določb o zaupnosti in varstvu podatkov iz ustrezne zakonodaje Unije;

▼B

(c) prispeva k razvoju visoko kakovostnih in enotnih nadzornih standardov, vključno s standardi poročanja, in mednarodnih računovodskih standardov v skladu s členom 1(3);

(d) ocenjuje uporabo ustreznih regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija, ter smernic in priporočil, ki jih izda Organ, ter po potrebi predlaga spremembe; in

(e) vzpostavlja sektorske in medsektorske programe usposabljanja, omogoča izmenjave osebja in pristojne organe spodbuja, naj povečajo uporabo shem začasne napotitve in drugih orodij.

2. Organ lahko po potrebi razvije nove praktične instrumente in orodja za konvergenco za pospeševanje skupnih nadzornih pristopov in praks.

▼M1

Zaradi oblikovanja skupne kulture na področju nadzora Organ oblikuje in posodablja evropski nadzorniški priročnik o nadzoru finančnih institucij v celotni Uniji, pri čemer med drugim upošteva spreminjajoče se poslovne prakse in poslovne modele finančnih institucij. Evropski nadzorniški priročnik vsebuje najboljše nadzorne prakse na področju metodologij in postopkov.

▼B

Člen 30

Medsebojni strokovni pregledi pristojnih organov

1. Organ redno organizira in opravlja analize medsebojnih strokovnih pregledov nekaterih ali vseh dejavnosti pristojnih organov, da bi se dodatno izboljšala skladnost rezultatov nadzora. V ta namen Organ razvija metode za zagotovitev objektivnega ocenjevanja in primerjave med pregledanimi organi. Pri izvajanju medsebojnih strokovnih pregledov se upoštevajo informacije in že izvedene ocene glede zadevnega pristojnega organa.

2. Medsebojni strokovni pregled med drugim vključuje oceno:

(a) ustreznosti ureditve sredstev in upravljanja pristojnega organa, zlasti ob upoštevanju učinkovite uporabe regulativnih tehničnih standardov in izvedbenih tehničnih standardov iz členov 10 do 15 ter aktov iz člena 1(2) in zmogljivosti za odzivanje na razvoj na trgu;

(b) stopnje približevanja, doseženega pri uporabi prava Unije in nadzorni praksi, vključno z regulativnimi tehničnimi standardi in izvedbenimi tehničnimi standardi, smernicami in priporočili, sprejetimi na podlagi členov 10 do 16, ter obsega, do katerega nadzorna praksa izpolnjuje cilje iz prava Unije;

▼B

(c) najboljših praks, ki so jih razvili v nekaterih pristojnih organih in katerih sprejetje lahko koristi drugim pristojnim organom;

(d) učinkovitosti in stopnje približevanja konvergence, dosežene v povezavi z uveljavljanjem določb, sprejetih pri izvajanju prava Unije, vključno z upravnimi ukrepi in sankcijami, naloženimi zoper odgovorne osebe, ko se te določbe niso upoštevale.

▼M1

3. Organ lahko na podlagi medsebojnega strokovnega pregleda izdaja smernice in priporočila v skladu s členom 16. Pristojni organi si v skladu s členom 16(3) prizadevajo upoštevati te smernice in priporočila. Organ pri pripravi osnutkov regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členi od 10 do 15 upošteva izid medsebojnega strokovnega pregleda in vse morebitne druge informacije, pridobljene med izvajanjem svojih nalog, da zagotovi zbližanje najbolj kakovostnih standardov in praks.

3a. Kadar je na podlagi medsebojnega strokovnega pregleda ali kake druge informacije, pridobljene pri izvajanju nalog Organa, ugotovljeno, da je za zagotovitev nadaljnje harmonizacije bonitetnih pravil nujna zakonodajna pobuda, Organ o tem predloži mnenje Komisiji.

▼B

4. Organ bo omogočil, da bodo najboljše prakse, ki se lahko opredelijo iz teh medsebojnih strokovnih pregledov, javno dostopne. Poleg tega so lahko vsi ostali rezultati medsebojnih strokovnih pregledov javno objavljeni, če na to pristane pristojni organ, ki se ga pregleduje.

Člen 31

Naloga usklajevanja

Organ izpolnjuje splošno vlogo usklajevanja pristojnih organov, zlasti takrat, ko lahko neugodne razmere ogrozijo pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost finančnega sistema v Uniji.

Organ spodbuja usklajene odzive Unije med drugim z:

(a) olajšanjem izmenjave informacij med pristojnimi organi;

▼M1

(b) opredelitvijo obsega in po potrebi preverjanjem zanesljivosti informacij, ki bi jih bilo treba dati na voljo vsem zadevnim pristojnim organom;

▼B

(c) izvajanjem nezavezujočega posredovanja na zahtevo pristojnih organov ali na lastno pobudo, brez poseganja v člen 19;

▼M1

(d) takojšnjim obveščanjem ESRB, Sveta in Komisije o kakršnih koli morebitnih izrednih razmerah;

(e) sprejetjem vseh ustreznih ukrepov v primeru razmer, ki bi lahko ogrozile delovanje finančnih trgov, za usklajevanje ukrepov, ki jih sprejmejo ustrezni pristojni organ;

(f) osrednjim zbiranjem informacij, prejetih od pristojnih organov v skladu s členoma 21 in 35, kot posledica predpisane obveznosti poročanja institucij. Organ te informacije posreduje drugim ustreznim pristojnim organom.

▼B

Člen 32

Ocena razvoja na trgu

1. Organ v okviru svoje pristojnosti spremlja in ocenjuje razvoj na trgu ter po potrebi obvešča Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ESRB ter Evropski parlament, Svet in Komisijo o ustreznih mikrobonitetnih trendih, mogočih tveganjih in ranljivostih. Organ v svoje ocene vključi gospodarsko analizo trgov, na katerih delujejo finančne institucije, ter presojo vpliva morebitnega razvoja trga na te institucije.

▼M1

2. Organ v sodelovanju z ESRB na ravni celotne Unije sproži in usklajuje ocenjevanje prilagodljivosti finančnih institucij na neugodne razmere na trgu. V ta namen razvije:

(a) skupne metodologije za ocenjevanje učinka ekonomskih scenarijev na finančno stanje institucij;

(b) skupne pristope k poročanju o rezultatih teh ocenjevanj prilagodljivosti finančnih institucij;

(c) skupne metodologije za ocenjevanje vpliva določenih produktov ali postopkov distribucije na institucijo; ter

(d) skupne metodologije za vrednotenje sredstev, potrebne zaradi izvajanja stresnih testov.

▼B

3. Organ brez poseganja v naloge ESRB iz Uredbe (EU) št. 1092/2010 vsaj enkrat letno in po potrebi pogosteje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in ESRB v okviru svoje pristojnosti predloži ocene trendov, morebitnih tveganj in ranljivosti.

▼B

Organ v te ocene vključi razvrstitev glavnih tveganj in ranljivosti ter po potrebi priporoča preventivne ali popravne ukrepe.

▼M1

3a. Za izvedbo ocenjevanja prilagodljivosti finančnih institucij na ravni celotne Unije na podlagi tega člena lahko Organ v skladu s členom 35 in pod pogoji, določenimi v njem, od teh finančnih institucij neposredno zahteva informacije. Od pristojnih organov lahko tudi zahteva, da izvedejo posebne preglede. Od pristojnih organov lahko zahteva, da izvedejo preglede na kraju samem, pri katerih lahko sodeluje tudi sam v skladu s členom 21 in pod pogoji določenimi v njem, da se zagotovi primerljivost in zanesljivost metodologij, praks in rezultatov.

3b. Organ lahko zahteva, da pristojni organi naložijo finančnim institucijam, da za informacije, ki jih morajo zagotoviti na podlagi odstavka 3a, odredijo neodvisno revizijo.

▼B

4. Organ zagotavlja ustrezno obravnavo medsektorskega razvoja, tveganj in ranljivosti s tesnim sodelovanjem z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) prek Skupnega odbora.

Člen 33

Mednarodni odnosi

1. Organ lahko brez poseganja v zadevne pristojnosti držav članic in institucij Unije razvija stike in sprejema upravne dogovore z nadzornimi organi, mednarodnimi organizacijami in upravami tretjih držav. Te ureditve ne ustvarjajo pravnih zavez glede Unije in njenih držav članic, in ne preprečujejo državam članicam in njihovim pristojnim organom sklepanja dvostranskih ali večstranskih dogovorov s tretjimi državami.

2. Organ pomaga pri pripravi odločitev o enakovrednosti v zvezi z nadzornimi ureditvami v tretjih državah v skladu z akti iz člena 1(2).

3. V poročilu iz člena 43(5) Organ navede upravne dogovore, o katerih se dogovori z mednarodnimi organizacijami ali upravami v tretjih državah, in ponujeno pomoč pri pripravi odločitev o enakovrednosti.

Člen 34

Druge naloge

1. Organ lahko na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži mnenja o vseh zadevah, povezanih z njegovim področjem pristojnosti.

▼B

2. V zvezi z ocenjevanjem varnega in skrbnega poslovanja pri združitvah in pridobitvah, ki spada na področje uporabe Direktive 2006/0048/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/44/ES, in v zvezi s katerim je v skladu z navedeno direktivo potrebno posvetovanje med pristojnimi organi dveh ali več držav članic, lahko Organ na zahtevo enega izmed zadevnih pristojnih organov izda in objavi mnenje o oceni varnega in skrbnega poslovanja, razen v zvezi z merili iz člena 19a(1)(e) Direktive 2006/48/ES. Mnenje izda nemudoma in v vsakem primeru pred iztekom ocenjevalnega obdobja v skladu z Direktivo 2006/0048/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/44/ES. Člen 35 se uporablja za področja, v zvezi s katerimi lahko Organ izda mnenje.

Člen 35

Zbiranje informacij

▼M1

1. Pristojni organi Organu na njegovo zahtevo v vnaprej določeni obliki predložijo vse informacije, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, če imajo do zadevnih informacij zakonit dostop. Informacije morajo biti točne, skladne, popolne in pravočasne.

2. Organ lahko tudi zahteva, da se mu informacije zagotavljajo v rednih časovnih presledkih in v določeni obliki oziroma z uporabo primerljivih predlog, ki jih odobri Organ. Za te zahteve se, kjer je mogoče, uporabljajo enotne oblike poročanja.

3. Organ na ustrezno utemeljeno zahtevo pristojnega organa predloži vse informacije, ki jih pristojni organ potrebuje za opravljanje svojih nalog, pri čemer upošteva obveznost varovanja poslovnih skrivnosti, določeno v sektorski zakonodaji in členu 70 te uredbe.

▼B

4. Preden zahteva informacije v skladu s tem členom in da bi se izognil podvajanju obveznosti poročanja, Organ najprej upošteva vse ustrezne veljavne statistične podatke, ki sta jih pripravila in razširila Evropski statistični sistem in Evropski sistem centralnih bank.

5. Kadar informacije niso na voljo ali jih pristojni organi ne zagotovijo pravočasno, lahko Organ naslovi ustrezno utemeljeno zahtevo na druge nadzorne organe, na ministrstvo, ki je pristojno za finance in ki ima na voljo bonitetne informacije, na nacionalno centralno banko ali na statistični urad zadevne države članice.

▼M1

6. Kadar popolne ali točne informacije niso na voljo ali niso pravočasno zagotovljene v skladu z odstavkom 1 ali 5, lahko Organ z ustrezno utemeljeno in obrazloženo zahtevo zahteva informacije neposredno od:

(a) ustreznih finančnih institucij;

(b) holdingov ali podružnic ustreznih finančnih institucij;

▼M1

(c) nenadzorovanih operativnih subjektov v finančni skupini ali konglomeratu, ki so pomembni za finančne dejavnosti ustreznih finančnih institucij.

Naslovniki take zahteve Organu nemudoma in brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo jasne, točne in popolne informacije.

▼B

Organ o zahtevah obvesti zadevne pristojne organe v skladu s tem odstavkom in odstavkom 5.

Pristojni organi Organu na njegovo zahtevo pomagajo pri zbiranju informacij.

7. Organ lahko uporablja zaupne informacije, prejete v skladu s tem členom, samo za izvajanje nalog, ki so mu dodeljene s to uredbo.

▼M1

7a. Kadar naslovniki zahteve iz odstavka 6 nemudoma ne zagotovijo jasnih, točnih, in popolnih informacij, Organ obvesti Evropsko centralno banko, kadar je ustrezno, ter ustrezne organe v zadevnih državah članicah, ki skladno z nacionalnim pravom sodelujejo z Organom s ciljem, da se zagotovi popoln dostop do informacij in vseh izvirnih dokumentov, poslovnih knjig ali evidenc, do katerih imajo naslovniki zakonit dostop, da se preveri informacije.

▼B

Člen 36

Odnos z ESRB

1. Organ tesno in redno sodeluje z ESRB.

2. Organ ESRB zagotavlja redne in aktualne informacije, potrebne za izpolnjevanje njegovih nalog. Kakršni koli podatki, potrebni za izpolnjevanje nalog, ki niso v povzeti ali zbirni obliki, se na obrazloženo zahtevo takoj predložijo ESRB, kot je določeno v členu 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010. Organ, v sodelovanju z ESRB, vzpostavi primerne interne postopke za posredovanje zaupnih informacij, zlasti informacij v povezavi s posameznimi finančnimi institucijami.

3. Organ v skladu z odstavkoma 4 in 5 zagotovi ustrezno nadaljnje spremljanje opozoril in priporočil ESRB iz člena 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010.

4. Organ ob prejemu opozorila ali priporočila ESRB, ki je naslovljeno nanj, takoj skliče sejo odbora nadzornikov in oceni posledice takega opozorila ali priporočila za izpolnjevanje svojih nalog.

▼B

V ustreznem postopku odločanja določi vse ukrepe, ki jih je treba sprejeti v skladu s pooblastili, ki so mu dodeljena s to uredbo, da se obravnavajo zadeve, izpostavljene v opozorilih in priporočilih.

▼M1

Če Organ ne ukrepa na podlagi priporočila, Svetu in ESRB sporoči razloge za tako odločitev. ESRB o tem obvesti Evropski parlament v skladu s členom 19(5) Uredbe (EU) št. 1092/2010.

▼B

5. Organ ob prejemu opozorila ali priporočila ESRB, naslovljenega na pristojni nacionalni nadzorni organ, po potrebi uporabi pooblastila, ki so mu dodeljena s to uredbo, da zagotovi pravočasno nadaljnje ukrepanje.

Če naslovnik ne namerava upoštevati priporočila ESRB, o svojih razlogih za neukrepanje obvesti odbor nadzornikov in jih obravnava skupaj z njim.

▼M1

Kadar pristojni organ v skladu s členom 17(1) Uredbe (EU) št. 1092/2010 Svet in ESRB obvesti o ukrepih, ki jih je sprejel na podlagi priporočila ESRB, ustrezno upošteva stališča odbora nadzornikov in o tem obvesti tudi Komisijo.

▼B

6. Organ pri opravljanju svojih nalog iz te uredbe, čim bolj upošteva opozorila in priporočila ESRB.

Člen 37

Interesna skupina za bančništvo

1. Za omogočanje lažjih posvetovanj z zainteresiranimi stranmi na področjih, pomembnih za naloge Organa, se ustanovi interesna skupina za bančništvo. Z interesno skupino za bančništvo se posvetuje o ukrepih, sprejetih v skladu s členi 10 do 15 o regulativnih tehničnih standardih in izvedbenih tehničnih standardih, ter v meri, da ti ne zadevajo posameznih finančnih institucij, s členom 16 o smernicah in priporočilih. Če je treba ukrepe nujno sprejeti in ni mogoče opraviti posvetovanj, je treba čim prej obvestiti interesno skupino za bančništvo.

▼M1

Interesna skupina za bančništvo se sestane na lastno pobudo po potrebi in v vsakem primeru vsaj štirikrat letno.

▼B

2. Interesna skupina za bančništvo je sestavljena iz 30 članov, ki sorazmerno zastopajo kreditne institucije in investicijske družbe, ki delujejo v Uniji, predstavnike njihovih zaposlenih, ter potrošnike, uporabnike bančnih storitev in predstavnike MSP. Najmanj pet članov

▼B

je neodvisnih vrhunskih akademikov. Deset članov skupine predstavlja finančne institucije, pri čemer trije izmed njih predstavljajo zadružne banke in hranilnice.

3. Člane interesne skupine za bančništvo na podlagi predlogov ustreznih zainteresiranih strani imenuje odbor nadzornikov. Odbor nadzornikov pri odločanju čim bolj zagotavlja ustrezno geografsko uravnoteženost, uravnoteženost glede na spol in zastopanost zainteresiranih strani iz celotne Unije.

▼M1

4. Organ zagotovi vse potrebne informacije, pri čemer upošteva obveznost varovanja poslovne skrivnosti v skladu s členom 70, in ustrezno administrativno podporo za interesno skupino za bančništvo. Za člane interesne skupine za bančništvo, ki zastopajo neprofitne organizacije, razen za predstavnike sektorja, se zagotovi ustrezno nadomestilo. To nadomestilo je vsaj enakovredno stopnjam povračila za uradnike v skladu z oddelkom 2 poglavja 1 Naslova V Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, določenih v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ([1]) (Kadrovski predpisi). Interesna skupina za bančništvo lahko ustanovi delovne skupine za tehnična vprašanja. Člani interesne skupine za bančništvo so imenovani za obdobje dveh let in pol, po izteku katerega se opravi nov izbirni postopek.

▼B

Člani interesne skupine za bančništvo so lahko imenovani za dva zaporedna mandata.

5. Interesna skupina za bančništvo izdaja mnenja in nasvete za Organ o kakršnem koli vprašanju v zvezi z nalogami Organa, s posebnim poudarkom na nalogah iz členov 10 do 16 ter členov 29, 30 in 32.

6. Interesna skupina za bančništvo sprejme svoj poslovnik z dvotretjinsko večino svojih članov.

7. Organ javno objavi mnenja in nasvete interesne skupine za bančništvo ter rezultate posvetovanj s to skupino.

Člen 38

Zaščitni ukrepi

1. Organ zagotavlja, da nobena odločitev, sprejeta na podlagi členov 18 ali 19, v ničemer ne posega v fiskalne pristojnosti držav članic.

2. Kadar država članica meni, da odločitev, sprejeta na podlagi člena 19(3), posega v njene fiskalne pristojnosti, lahko v dveh tednih po tem, ko je bil pristojni organ uradno obveščen o odločitvi Organa, obvesti Organ in Komisijo, da pristojni organ odločitve ne bo izvajal.

([1]) UL L 56, 4.3.1968, str. 1.

▼B

Država članica v uradnem obvestilu jasno in podrobno obrazloži, zakaj in kako ta odločitev posega v njene fiskalne pristojnosti.

V primeru takega uradnega obvestila se odločitev Organa začasno prekliče.

Organ v enem mesecu po prejemu uradnega obvestila države članice to državo članico obvesti, ali bo svojo odločitev ohranil, jo spremenil ali razveljavil. Če se odločitev ohrani ali spremeni, Organ navede, da odločitev ne vpliva na fiskalne pristojnosti.

Če Organ ohrani svojo odločitev, Svet na eni od svojih sej z večino oddanih glasov najpozneje dva meseca po tem, ko Organ obvesti državo članico, kot je določeno v četrtem pododstavku, sprejme sklep o ohranitvi odločitve Organa.

Če Svet po preučitvi zadeve ne sprejme sklepa o ohranitvi odločitve Organa v skladu s petim pododstavkom, se odločitev Organa razveljavi.

3. Kadar država članica meni, da odločitev, sprejeta na podlagi člena 18(3), posega v njene fiskalne pristojnosti, lahko v treh delovnih dneh po tem, ko je bil pristojni organ uradno obveščen o odločitvi Organa, obvesti Organ, Komisijo in Svet, da pristojni organ odločitve ne bo izvajal.

Država članica v uradnem obvestilu jasno in podrobno obrazloži, zakaj in kako ta odločitev posega v njene fiskalne pristojnosti.

V primeru takega uradnega obvestila se odločitev Organa začasno prekliče.

Svet v desetih delovnih dneh skliče sejo in z navadno večino glasov članov sprejme sklep, ali se odločitev Organa razveljavi.

Če se Svet po preučitvi zadeve odloči, da odločitve Organa ne bo razveljavil v skladu s četrtim pododstavkom, se začasni preklic odločitve Organa odpravi.

4. Kadar Svet v skladu z odstavkom 3 odloči, da ne bo razveljavil odločitve Organa, ki se nanaša na člen 18(3), in zadevna država članica še vedno meni, da odločitev Organa posega v njene fiskalne pristojnosti, lahko država članica o tem obvesti Komisijo in Organ ter od Sveta zahteva, da ponovno preuči zadevo. Zadevna država članica jasno navede razloge za nestrinjanje z odločitvijo Sveta.

Svet v štirih tednih po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka potrdi svojo prvotno odločitev ali sprejme novo odločitev v skladu z odstavkom 3.

▼B

Obdobje štirih tednov Svet lahko podaljša za dodatne štiri tedne, če tako narekujejo okoliščine primera.

5. Vsaka zloraba tega člena, zlasti v zvezi z odločitvijo Organa, ki nima bistvenega ali vsebinskega fiskalnega vpliva, je prepovedana, saj ni v skladu z notranjim trgom.

Člen 39

Postopki odločanja

1. Organ pred sprejetjem odločitev iz te uredbe obvesti katerega koli imenovanega naslovnika o nameravanem sprejetju odločitev in določi rok, do katerega lahko naslovnik predloži svoje mnenje o zadevi, pri čemer se v celoti upošteva nujnost, zapletenost in možne posledice zadeve. To se smiselno uporablja za priporočila iz člena 17(3).

2. V odločitvah Organa so navedeni razlogi, na katerih temeljijo.

3. Naslovniki odločitev Organa so obveščeni o pravnih sredstvih, ki so jim na voljo na podlagi te uredbe.

4. Kadar Organ sprejme odločitev na podlagi člena 18(3) ali (4), to odločitev v ustreznih časovnih presledkih pregleduje.

5. Odločitve, ki jih Organ sprejme na podlagi členov 17, 18 ali 19, so javno objavljene, pri čemer sta navedeni identiteta zadevnega pristojnega organa ali zadevne finančne institucije in glavna vsebina odločitve, razen če je taka objava v navzkrižju z upravičenim interesom finančnih institucij glede varovanja poslovnih skrivnosti ali če bi lahko resno ogrozila pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema Unije ali dela tega sistema.

POGLAVJE III

ORGANIZACIJA

ODDELEK 1

Odbor nadzornikov

Člen 40

Sestava

1. Odbor nadzornikov sestavljajo:

(a) predsednik, ki nima glasovalne pravice;

(b) vodja nacionalnega javnega organa, ki je pristojen za nadzor nad kreditnimi institucijami v posamezni državi članici, ki se sestanejo osebno vsaj dvakrat letno;

▼B

(c) en predstavnik Komisije, ki nima glasovalne pravice;

▼M1

(d) en predstavnik brez glasovalne pravice, ki ga imenuje odbor nadzornikov Evropske centralne banke;

▼B

(e) en predstavnik ESRB, ki nima glasovalne pravice;

(f) en predstavnik vsakega od drugih dveh Evropskih nadzornih organov, ki nima glasovalne pravice.

2. Odbor nadzornikov se redno, vsaj dvakrat letno, sestaja z interesno skupino za bančništvo.

3. Vsak pristojni organ je odgovoren za imenovanje namestnika na visoki ravni, ki ga izbere med svojim osebjem in ki lahko nadomesti člana odbora nadzornikov iz točke (b) odstavka 1, če se ta oseba seje ne more udeležiti.

4. Kadar organ iz točke (b) odstavka 1 ni centralna banka, se lahko član odbora nadzornikov iz navedene točke odloči, da ga spremlja predstavnik centralne banke države članice, ki nima glasovalne pravice.

▼M1

4a. Pri razpravah, ki niso povezane s posameznimi finančnimi institucijami, kakor je določeno v členu 44(4), lahko predstavnika, ki ga imenuje odbor nadzornikov Evropske centralne banke, spremlja predstavnik Evropske centralne banke, ki ima strokovno znanje o nalogah s področja centralnega bančništva.

▼B

5. V državah članicah, kjer je za nadzor v skladu s to uredbo pristojen več kot en organ, se ti organi dogovorijo o skupnem predstavniku. Če točka za razpravo v odboru nadzornikov ne sodi v pristojnost nacionalnega organa, ki ga predstavlja član iz točke (b) odstavka 1, lahko ta član kljub temu pripelje predstavnika iz ustreznega nacionalnega organa, ki nima glasovalne pravice.

6. Člana odbora nadzornikov iz točke (b) odstavka 1 za namene ravnanja v okviru področja uporabe Direktive 94/19/ES lahko po potrebi spremlja predstavnik ustreznih organov, ki v posamezni državi članici upravljajo sisteme zajamčenih vlog, pri čemer ta predstavnik nima glasovalne pravice.

▼M3

Za namene postopanja v okviru področja uporabe Direktive 2014/59/EU lahko člana odbora nadzornikov iz točke (b) odstavka 1 v posamezni državi članici po potrebi spremlja predstavnik organa za reševanje, ki nima glasovalne pravice.

▼B

7. Odbor nadzornikov se lahko odloči, da dovoli prisotnost opazovalcev.

Izvršni direktor lahko sodeluje na sejah odbora nadzornikov, vendar nima glasovalne pravice.

▼B

Člen 41

Notranji odbori in skupine

1. Odbor nadzornikov lahko ustanavlja notranje odbore ali skupine za posebne naloge, dodeljene odboru nadzornikov, ter zagotovi prenos nekaterih jasno opredeljenih nalog in odločanja na notranje odbore ali skupine, upravni odbor ali predsednika.

▼M1

1a. Za namene člena 17 odbor nadzornikov skliče neodvisno skupino, ki jo sestavljajo predsednik odbora nadzornikov in šest drugih članov, ki niso predstavniki pristojnega organa, ki je domnevno kršil pravo Unije, ter v zadevi nimajo nikakršnega interesa, niti z zadevnim pristojnim organom nimajo neposrednih povezav.

Vsak član neodvisne skupine ima en glas.

Odločitev neodvisne skupine je sprejeta, kadar zanjo glasujejo vsaj štirje člani.

2. Za namene člena 19 odbor nadzornikov skliče neodvisno skupino, ki jo sestavljajo predsednik odbora nadzornikov in šest drugih članov, ki niso predstavniki pristojnih organov, ki so stranke v sporu, ter v sporu nimajo nikakršnega interesa, niti z zadevnimi pristojnimi organi nimajo neposrednih povezav.

Vsak član neodvisne skupne ima en glas.

Odločitev neodvisne skupine je sprejeta, kadar zanjo glasujejo vsaj štirje člani.

3. Neodvisne skupine iz tega člena predlagajo odločitve v skladu s členom 17 ali členom 19, ki jih dokončno sprejme odbor nadzornikov.

4. Odbor nadzornikov sprejme poslovnik za neodvisne skupine iz tega člena.

▼B

Člen 42

Neodvisnost

Predsednik odbora nadzornikov in njegovi člani z glasovalno pravico pri opravljanju nalog, ki so jim dodeljene s to uredbo, delujejo neodvisno in objektivno, izključno v interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo in ne sprejemajo navodil institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali katerih koli drugih javnih ali zasebnih organov.

Niti države članice, institucije ali organi Unije niti noben drug javni ali zasebni organ ne sme vplivati na člane odbora nadzornikov pri opravljanju njihovih nalog.

▼M1

Prvi in drugi odstavek ne posegata v naloge, ki se na Evropsko centralno banko prenesejo z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

▼B

Člen 43

Naloge

1. Odbor nadzornikov usmerja delo Organa in je pristojen za sprejemanje odločitev iz poglavja II.

▼B

2. Odbor nadzornikov sprejema mnenja, priporočila in odločitve ter izdaja nasvete iz poglavja II.

3. Odbor nadzornikov imenuje predsednika.

4. Odbor nadzornikov vsako leto do 30. septembra na podlagi predloga upravnega odbora sprejme delovni program Organa za naslednje leto ter ga posreduje v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

Delovni program se sprejme ne glede na letni proračunski postopek in se javno objavi.

5. Odbor nadzornikov na predlog upravnega odbora sprejme letno poročilo o dejavnostih Organa, vključno z izvedbo nalog predsednika, na podlagi osnutka poročila iz člena 53(7) ter to poročilo vsako leto do 15. junija posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Poročilo se objavi.

6. Odbor nadzornikov sprejme večletni delovni program Organa ter ga posreduje v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

Večletni delovni program se sprejme brez poseganja v letni proračunski postopek in se javno objavi.

7. Odbor nadzornikov sprejme proračun v skladu s členom 63.

8. Odbor nadzornikov izvaja disciplinski nadzor nad predsednikom in izvršnim direktorjem ter ju lahko odstavi s položaja v skladu s členom 48(5) oziroma členom 51(5).

Člen 44

Odločanje

▼M1

1. Odbor nadzornikov sprejema odločitve z navadno večino svojih članov. Vsak član ima en glas.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka odbor nadzornikov v zvezi z akti iz členov 10 do 16 ter ukrepi in odločitvami, sprejetimi na podlagi tretjega pododstavka člena 9(5) in poglavja VI, odločitve sprejema s kvalificirano večino svojih članov, kakor je opredeljeno v členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in členu 3 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi, ki vključuje vsaj navadno večino njegovih članov iz pristojnih organov držav članic, ki so sodelujoče države članice, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 1024/2013 (sodelujoče države članice), in navadno večino njegovih članov iz pristojnih organov držav članic, ki niso sodelujoče države članice, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 1024/2013 (nesodelujoče države članice).

▼M1

V zvezi z odločitvami v skladu s členoma 17 in 19 se odločitev, ki jo predlaga skupina, sprejme z navadno večino članov odbora nadzornikov z glasovalno pravico, ki vključuje navadno večino njegovih članov iz pristojnih organov sodelujočih držav članic in navadno večino njegovih članov iz pristojnih organov nesodelujočih držav članic.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka se od datuma, ko so štirje ali manj kot štirje člani z glasovalno pravico iz pristojnih organov nesodelujočih držav članic, se odločitev, ki jo predlaga skupina, sprejme z navadno večino članov odbora nadzornikov z glasovalno pravico, ki vključuje vsaj en glas članov iz pristojnih organov nesodelujočih držav članic.

Vsak član z glasovalno pravico ima en glas.

V zvezi s sestavo skupine v skladu s členom 41(2) si odbor nadzornikov prizadeva doseči soglasje. Če ni soglasja, se odločitve odbora nadzornikov sprejmejo s tričetrtinsko večino njegovih članov z glasovalno pravico. Vsak član z glasovalno pravico ima en glas.

Glede odločitev, sprejetih na podlagi člena 18(3) in (4) ter z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka, odbor nadzornikov odločitve sprejema z navadno večino svojih članov z glasovalno pravico, ki vključuje navadno večino njegovih članov iz pristojnih organov sodelujočih držav članic in navadno večino njegovih članov iz pristojnih organov nesodelujočih držav članic.

▼B

2. Seje odbora nadzornikov skliče predsednik na lastno pobudo ali zahtevo ene tretjine članov odbora ter jih tudi vodi.

3. Odbor nadzornikov sprejme in objavi svoj poslovnik.

▼M1

4. Člani brez glasovalne pravice in opazovalci, razen predsednika, izvršilnega direktorja in predstavnika Evropske centralne banke, ki ga imenuje njen nadzorni odbor, se v tem odboru ne udeležujejo razprav v zvezi s posameznimi finančnimi institucijami, razen če člen 75(3) ali akti, navedeni v členu 1(2), ne določajo drugače.

4a. Predsednik Organa ima posebno pravico, da kadarkoli pozove k glasovanju. Brez poseganja v to pristojnost in v učinkovitost postopkov odločanja Organa, si odbor nadzornikov Organa pri svojem odločanju prizadeva doseči soglasje.

▼B

ODDELEK 2

Upravni odbor

Člen 45

Sestava

1. Upravni odbor sestavljajo predsednik in šest drugih članov odbora nadzornikov, ki jih izvolijo člani odbora nadzornikov z glasovalno pravico.

Vsak član upravnega odbora, razen predsednika, ima namestnika, ki ga lahko zamenja, če se ta oseba seje ne more udeležiti.

▼M1

Mandat članov, ki jih izvoli odbor nadzornikov, traja dve leti in pol. Ta mandat se lahko enkrat podaljša. Upravni odbor je sestavljen uravnoteženo in sorazmerno, tako da je Unija v njem zastopana kot celota. Upravni odbor sestavljata tudi vsaj dva predstavnika nesodelujočih držav članic. Mandati se prekrivajo in uporabi se ustrezen sistem rotacije.

▼B

2. Odločitve upravnega odbora se sprejemajo na podlagi večine prisotnih članov. Vsak član ima en glas.

Izvršni direktor in predstavnik Komisije sodelujeta na sejah upravnega odbora, vendar nimata glasovalne pravice.

Predstavnik Komisije ima glasovalno pravico pri vprašanjih iz člena 63.

Upravni odbor sprejme in javno objavi svoj poslovnik.

3. Seje upravnega odbora skliče predsednik na lastno pobudo ali zahtevo vsaj ene tretjine članov ter jih tudi vodi.

Upravni odbor se srečuje pred vsako sejo odbora nadzornikov in tako pogosto, kot se upravnemu odboru zdi potrebno. Upravni odbor se srečuje vsaj petkrat letno.

4. Članom upravnega odbora lahko ob upoštevanju določb iz poslovnika pomagajo svetovalci ali strokovnjaki. Člani brez glasovalne pravice, z izjemo izvršnega direktorja, se ne udeležujejo razprav v upravnem odboru o posameznih finančnih institucijah.

Člen 46

Neodvisnost

Člani upravnega odbora delujejo neodvisno in objektivno v izključnem interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo in ne sprejemajo navodil institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa.

▼B

Niti države članice, institucije ali organi Unije niti kateri koli drug javni ali zasebni organ ne sme vplivati na člane upravnega odbora pri izvrševanju njihovih nalog.

Člen 47

Naloge

1. Upravni odbor zagotavlja, da Organ opravlja svoje poslanstvo in izvaja naloge, ki so mu dodeljene v skladu s to uredbo.

2. Upravni odbor predloži letni in večletni delovni program odboru nadzornikov v sprejetje.

3. Upravni odbor izvaja svoja proračunska pooblastila v skladu s členoma 63 in 64.

▼M1

4. Upravni odbor sprejme načrt kadrovske politike Organa in v skladu s členom 68(2) tudi potrebne izvedbene ukrepe za Kadrovske predpise.

▼B

5. Upravni odbor sprejme posebne določbe o pravici dostopa do dokumentov Organa v skladu s členom 72.

6. Upravni odbor na podlagi osnutka poročila iz člena 53(7) odboru nadzornikov predlaga v odobritev letno poročilo o dejavnostih Organa, kot tudi o nalogah predsednika.

7. Upravni odbor sprejme in objavi svoj poslovnik.

8. Upravni odbor imenuje in razrešuje člane odbora za pritožbe v skladu s členom 58(3) in (5).

ODDELEK 3

Predsednik

Člen 48

Imenovanje in naloge

1. Organ zastopa predsednik, ki je neodvisni strokovnjak, zaposlen s polnim delovnim časom.

Predsednik je odgovoren za pripravo dela odbora nadzornikov ter vodi seje odbora nadzornikov in upravnega odbora.

▼B

2. Predsednika z odprtim izbirnim postopkom imenuje odbor nadzornikov na podlagi dosežkov, znanja in spretnosti, poznavanja finančnih institucij in trgov ter izkušenj, pomembnih za finančni nadzor in pravno ureditev.

Evropski parlament lahko, potem ko je zaslišal kandidata, ki ga je izbral odbor nadzornikov, nasprotuje imenovanju izbrane osebe, vendar preden ta prevzeme dolžnosti in največ en mesec potem, ko ga je izbral odbor nadzornikov.

Odbor nadzornikov med svojimi člani izbere tudi namestnika, ki bo v odsotnosti predsednika opravljal njegove funkcije. Namestnik ni izvoljen izmed članov upravnega odbora.

3. Mandat predsednika je pet let in se lahko enkrat podaljša.

4. V devetih mesecih pred koncem petletnega mandata predsednika odbor nadzornikov ovrednoti:

(a) rezultate, dosežene v prvem mandatu, in način, na katerega so bili doseženi;

(b) dolžnosti in zahteve Organa v naslednjih letih.

Odbor nadzornikov lahko na podlagi vrednotenja in odvisno od potrditve Evropskega parlamenta enkrat podaljša mandat predsednika.

5. Predsednika lahko s položaja odstavi le Evropski parlament v skladu z odločitvijo odbora nadzornikov.

Predsednik ne more omejevati odbora nadzornikov pri razpravah v zvezi z njim, zlasti o potrebi po njegovi razrešitvi, in ni vključen v razprave v zvezi s takim vprašanjem.

Člen 49

Neodvisnost

Predsednik brez poseganja v vlogo odbora nadzornikov v zvezi z nalogami predsednika ne zahteva in ne sprejema navodil institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa.

Niti država članica, institucija ali organ Unije niti noben drug javni ali zasebni organ ne smejo vplivati na predsednika pri opravljanju njegovih nalog.

V skladu s Kadrovskimi predpisi iz člena 68 predsednika po prenehanju mandata še vedno zavezuje dolžnost, da v zvezi s sprejemanjem nekaterih imenovanj ali ugodnosti ravna pošteno in diskretno.

▼M1

Člen 49a

Stroški

Predsednik obvešča javnost o izvedenih sestankih in prejetih gostoljubnostih. Stroški se javno beležijo v skladu s Kadrovskimi predpisi.

▼B

Člen 50

Poročilo

1. Evropski parlament in Svet lahko predsednika ali njegovega namestnika povabita, da poda izjavo, in sicer ob popolnem spoštovanju njegove neodvisnosti. Predsednik poda izjavo pred Evropskim parlamentom in odgovori na vsa vprašanja njegovih poslancev, kadar koli se od njega to zahteva.

2. Predsednik Evropskemu parlamentu na zahtevo in vsaj 15 dni, preden poda izjavo iz odstavka 1, predloži pisno poročilo o glavnih dejavnostih Organa.

3. Poročilo poleg informacij iz členov 11 do 18 ter iz členov 20 in 33 vsebuje tudi vse pomembne informacije, ki jih Evropski parlament zahteva priložnostno.

ODDELEK 4

Izvršni direktor

Člen 51

Imenovanje

1. Organ vodi izvršni direktor, ki je neodvisni strokovnjak, zaposlen s polnim delovnim časom.

2. Izvršnega direktorja z odprtim izbirnim postopkom in po tem, ko ga je potrdil Evropski parlament, imenuje odbor nadzornikov na podlagi dosežkov, znanja in spretnosti, poznavanja finančnih institucij in trgov ter izkušenj, pomembnih za finančni nadzor in regulacijo, in izkušenj s področja vodenja.

3. Mandat izvršnega direktorja je pet let in se lahko enkrat podaljša.

4. V devetih mesecih pred koncem petletnega mandata izvršnega direktorja odbor nadzornikov oceni predvsem:

(a) rezultate, dosežene v prvem mandatu, in način, na katerega so bili doseženi;

(b) dolžnosti in zahteve Organa v naslednjih letih.

Odbor nadzornikov lahko ob upoštevanju vrednotenja iz prvega pododstavka enkrat podaljša mandat izvršnega direktorja.

▼B

5. Izvršni direktor je lahko odstavljen s položaja le na podlagi odločitve odbora nadzornikov.

Člen 52

Neodvisnost

Izvršni direktor brez poseganja v ustrezne vloge upravnega odbora in odbora nadzornikov v zvezi z nalogami izvršnega direktorja ne zahteva in ne sprejema navodil institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa.

Niti država članica, institucija ali organ Unije niti kateri koli drug javni ali zasebni organ ne sme vplivati na izvršnega direktorja pri opravljanju njegovih nalog.

V skladu s Kadrovskimi predpisi iz člena 68 izvršnega direktorja po prenehanju mandata še vedno zavezuje dolžnost, da v zvezi s sprejemanjem nekaterih imenovanj ali ugodnosti ravna pošteno in diskretno.

▼M1

Člen 52a

Stroški

Izvršilni direktor obvešča javnost o izvedenih sestankih in prejetih gostoljubnostih. Stroški se javno beležijo v skladu s Kadrovskimi predpisi.

▼B

Člen 53

Naloge

1. Izvršni direktor je pristojen za upravljanje Organa in pripravlja delo upravnega odbora.

2. Izvršni direktor je odgovoren za izvajanje letnega delovnega programa Organa pod vodstvom odbora nadzornikov in pod nadzorom upravnega odbora.

3. Izvršni direktor izvaja potrebne ukrepe, zlasti sprejemanje notranjih upravnih navodil in objavljanje obvestil, za zagotovitev delovanja Organa v skladu s to uredbo.

4. Izvršni direktor pripravi večletni delovni program iz člena 47(2).

▼B

5. Izvršni direktor vsako leto do 30. junija pripravi delovni program za naslednje leto v skladu s členom 47(2).

6. Izvršni direktor pripravi predhodni predlog proračuna Organa na podlagi člena 63 in izvršuje proračun Organa na podlagi člena 64.

7. Izvršni direktor vsako leto pripravi osnutek poročila z oddelkom o regulativnih in nadzornih dejavnostih Organa ter oddelkom o finančnih in upravnih zadevah.

8. Izvršni direktor v zvezi z osebjem Organa izvaja pooblastila iz člena 68 in upravlja kadrovske zadeve.

POGLAVJE IV

SKUPNA TELESA EVROPSKIH NADZORNIH ORGANOV

ODDELEK 1

Skupni odbor Evropskih nadzornih organov

Člen 54

Ustanovitev

1. Ustanovi se Skupni odbor Evropskih nadzornih organov.

2. Skupni odbor deluje kot forum, v katerem Organ redno in tesno sodeluje ter zagotavlja medsektorsko usklajenost z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), zlasti pri:

— finančnih konglomeratih,

— računovodstvu in revizijah,

— mikrobonitetnih analizah medsektorskega razvoja, tveganj in občutljivih točk za finančno stabilnost,

— naložbenih produktih za male vlagatelje,

— ukrepih za boj proti pranju denarja in

— izmenjavi informacij z ESRB ter pri razvijanju odnosa med ESRB in ESA.

▼B

3. Skupni odbor ima osebje, ki ga dodelijo ESA, ki deluje kot sekretariat. Organ prispeva ustrezna sredstva za upravne, infrastrukturne in operativne izdatke.

4. Kadar finančna institucija pokriva več sektorjev, Skupni odbor spore rešuje v skladu s členom 56.

Člen 55

Sestava

1. Skupni odbor sestavljajo predsedniki ESA, po potrebi pa tudi predsednik pododbora, ustanovljenega na podlagi člena 57.

2. Izvršni direktor, predstavnik Komisije in ESRB so povabljeni na seje Skupnega odbora in pododborov iz člena 57 kot opazovalci.

3. Predsednik Skupnega odbora je po načelu letne rotacije imenovan med predsedniki ESA. Predsednik Skupnega odbora je podpredsednik ESRB.

4. Skupni odbor sprejme in objavi svoj poslovnik. V poslovniku se lahko določijo dodatni udeleženci sej Skupnega odbora.

Skupni odbor se sestaja vsaj enkrat na dva meseca.

Člen 56

Skupna stališča in skupni akti

Organ v okviru svojih nalog iz poglavja II in zlasti ob upoštevanju izvajanja Direktive 2002/87/ES po potrebi sprejema skupna stališča z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), kot je to ustrezno.

Organ vzporedno z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) po potrebi sprejema akte iz členov 10 do 15, 17, 18 ali 19 te uredbe v zvezi z izvajanjem Direktive 2002/87/ES in katere koli druge akte Unije iz člena 1(2), ki tudi spadajo na področje pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ali Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge).

▼B

Člen 57

Pododbori

1. Za namene člena 56 se v okviru Skupnega odbora ustanovi pododbor za finančne konglomerate.

2. Ta pododbor je sestavljen iz posameznikov, navedenih v členu 55(1), in enega predstavnika na visoki ravni, ki je izbran med osebjem, zaposlenim v ustreznem pristojnem organu iz vsake države članice.

3. Pododbor med svojimi člani izbere predsednika, ki je tudi član Skupnega odbora.

4. Skupni odbor lahko ustanovi dodatne pododbore.

ODDELEK 2

Odbor za pritožbe

Člen 58

Sestava in delovanje

1. Odbor za pritožbe je skupno telo ESA.

2. Odbor za pritožbe je sestavljen iz šestih članov in šestih namestnikov, ki so cenjeni posamezniki z dokazanim ustreznim znanjem ter strokovnimi in nadzornimi izkušnjami na ustrezno visoki ravni s področja bančništva, zavarovalništva, poklicnih pokojnin, trgov vrednostnih papirjev in drugih finančnih storitev, pri čemer ni vključeno osebje, zaposleno v pristojnih organih ali drugih nacionalnih institucijah ali institucijah Unije, ki so vključene v dejavnosti Organa. Odbor za pritožbe ima zadostno pravno znanje za zagotavljanje strokovnih pravnih nasvetov o zakonitosti izvajanja pooblastil Organa.

Odbor za pritožbe imenuje svojega predsednika.

3. Upravni odbor Organa imenuje dva člana odbora za pritožbe in dva namestnika z ožjega seznama, ki ga po javnem razpisu za prijavo interesa, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije*, predloži Komisija, po posvetovanju z odborom nadzornikov.

Drugi člani so imenovani v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 in Uredbo (EU) št. 1095/2010.

4. Mandat članov odbora za pritožbe je pet let. Ta mandat se lahko enkrat podaljša.

▼B

5. Člana odbora za pritožbe, ki ga je imenoval upravni odbor Organa, ni mogoče odstaviti s položaja med njegovim mandatom, razen če je bil spoznan za krivega resne kršitve in upravni odbor po posvetovanju z odborom nadzornikov sprejme tako odločitev.

6. Odločitve odbora za pritožbe se sprejemajo na podlagi večine vsaj štirih od šestih članov. Če odločitev, zoper katero je bila vložena pritožba, spada v področje uporabe te uredbe, večina, potrebna za sprejem odločitve, vključuje vsaj enega od dveh članov odbora za pritožbe, ki ju je imenoval Organ.

7. Kadar je to potrebno, predsednik skliče odbor za pritožbe.

8. ESA zagotavljajo ustrezno operativno in administrativno podporo za odbor za pritožbe prek Skupnega odbora.

Člen 59

Neodvisnost in nepristranskost

1. Člani odbora za pritožbe so pri odločanju neodvisni. Ne zavezujejo jih nobena navodila. V Organu, njegovem upravnem odboru ali odboru nadzornikov ne opravljajo nobenih drugih dolžnosti.

2. Člani odbora za pritožbe ne smejo sodelovati v nobenem pritožbenem postopku, če imajo pri tem kakršen koli osebni interes ali če so bili predhodno vpleteni v postopek kot zastopniki ene od strank ali če so sodelovali pri odločitvi, zoper katero je bila vložena pritožba.

3. Če zaradi enega od razlogov iz odstavkov 1 in 2 ali katerega koli drugega razloga član odbora za pritožbe meni, da kateri od ostalih članov odbora ne bi smel sodelovati v pritožbenem postopku, o tem ustrezno obvesti odbor za pritožbe.

4. Zoper sodelovanje člana odbora za pritožbe lahko ugovarja vsaka stranka v pritožbenem postopku na podlagi razlogov iz odstavkov 1 in 2 ali suma, da član deluje pristransko.

Ugovor ne sme temeljiti na državljanstvu članov, nedopusten pa je tudi, če je stranka v pritožbenem postopku opravila neko procesno dejanje, ki ni bilo ugovor zoper člana odbora za pritožbe, čeprav je vedela, da obstaja razlog za tak ugovor.

▼B

5. Odbor za pritožbe odloči o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v primerih iz odstavkov 1 in 2, brez sodelovanja zadevnega člana.

Pri takem odločanju zadevnega člana v odboru za pritožbe zamenja njegov namestnik. Če je tudi namestnik v enakem položaju, predsednik imenuje zamenjavo izmed preostalih namestnikov, ki so na voljo.

6. Člani odbora za pritožbe se zavežejo, da bodo delovali neodvisno in v javnem interesu.

Zato podajo izjavo o zavezah in izjavo o interesih, v katerih je navedeno, da ne obstajajo nobeni interesi, ki bi lahko vplivali na njihovo neodvisnost, oziroma nobeni neposredni ali posredni interesi, ki bi lahko vplivali na njihovo neodvisnost.

Te izjave se vsako leto objavijo v pisni obliki.

POGLAVJE V

PRAVNA SREDSTVA

Člen 60

Pritožbe

1. Vsaka fizična ali pravna oseba, vključno s pristojnimi organi, se lahko pritoži na odločitev Organa iz členov 17, 18 in 19 ali katero koli drugo odločitev, ki jo Organ sprejme na podlagi aktov Unije iz člena 1(2) in je naslovljena na to osebo, ali na odločitev, ki jo neposredno ali osebno zadeva, čeprav je naslovljena na drugo osebo.

2. Pritožba se skupaj z obrazložitvijo v pisni obliki vloži pri Organu v dveh mesecih po dnevu, ko je bila zadevna oseba o odločitvi uradno obveščena, ali, če takega uradnega obvestila ni, v dveh mesecih po dnevu, ko je Organ objavil svojo odločitev.

Odbor za pritožbe se glede pritožbe odloči v dveh mesecih po tem, ko je bila vložena.

3. Pritožba, ki je vložena v skladu z odstavkom 1, nima odložilnega učinka.

Vendar lahko odbor za pritožbe odloži izvajanje sporne odločitve, če meni, da to zahtevajo okoliščine.

4. Če je pritožba dopustna, odbor za pritožbe preuči, ali je utemeljena. Odbor za pritožbe povabi stranke na pritožbene postopke, da v določenih rokih pridobi njihove pripombe k svojim lastnim uradnim obvestilom ali sporočilom drugih strank v pritožbenih postopkih. Stranke v pritožbenih postopkih imajo pravico do ustnih izjav.

▼B

5. Odbor za pritožbe lahko potrdi odločitev pristojnega telesa Organa ali pa primer preda pristojnemu telesu Organa. To telo zavezuje odločitev odbora za pritožbe in to telo sprejme spremenjeno odločitev o zadevnem primeru.

6. Odbor za pritožbe sprejme in objavi svoj poslovnik.

7. Organ utemelji in objavi odločitve, ki jih sprejme odbor za pritožbe.

Člen 61

Tožbe pred Sodiščem Evropske unije

1. V skladu s členom 263 PDEU se lahko vloži tožba pred Sodiščem Evropske unije zoper odločitve, ki jih je sprejel odbor za pritožbe ali Organ v zadevah, pri katerih ni pravice do pritožbe pri odboru za pritožbe.

2. Države članice, institucije Unije in tudi vsaka fizična ali pravna oseba lahko v skladu s členom 263 PDEU zoper odločitve Organa sprožijo postopek pri Sodišču Evropske unije.

3. Kadar je Organ zavezan k ukrepanju, vendar ne sprejme odločitve, se lahko pred Sodiščem Evropske unije v skladu s pogoji iz člena 265 PDEU sproži postopek zaradi opustitve ukrepanja.

4. Od Organa se zahteva, da sprejme potrebne ukrepe za izvršitev sodbe Sodišča Evropske unije.

POGLAVJE VI

FINANČNE DOLOČBE

Člen 62

Proračun Organa

1. Prihodki Organa, ki je evropski organ v skladu s členom 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ([1]) (v nadaljnjem besedilu: Finančna uredba), so zlasti katera koli kombinacija naslednjega:

(a) obvezni prispevki nacionalnih javnih organov, pristojnih za nadzor nad finančnimi institucijami; ki se zagotovijo v skladu s enačbo, ki temelji na ponderiranju glasov iz člena 3(3) Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi. Za namene tega člena se člen 3(3) Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi uporablja tudi po roku, določenem v Protokolu, in sicer po 31. oktobru 2014;

([1]) UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

▼B

(b) subvencija Unije iz splošnega proračuna Evropske unije (oddelek o Komisiji);

(c) kakršne koli pristojbine, plačane Organu v primerih, določenih v ustreznih instrumentih prava Unije.

2. Odhodki Organa vključujejo vsaj odhodke za osebje, plače, upravne stroške, stroške infrastrukture, strokovnega usposabljanja in operativne stroške.

3. Prihodki in odhodki so uravnoteženi.

4. Za vsako proračunsko leto, ki sovpada s koledarskim letom, se pripravijo ocene vseh prihodkov in odhodkov Organa, ki se vključijo v njegov proračun.

Člen 63

Priprava proračuna

1. Izvršni direktor vsako leto do 15. februarja pripravi osnutek ocene prihodkov in odhodkov za naslednje proračunsko leto ter ga skupaj s kadrovskim načrtom pošlje upravnemu odboru in odboru nadzornikov. Odbor nadzornikov na podlagi tega predhodnega predloga, ki ga pripravi izvršni direktor in odobri upravni odbor, vsako leto pripravi oceno prihodkov in odhodkov Organa za naslednje proračunsko leto. Odbor nadzornikov to oceno skupaj z osnutkom kadrovskega načrta Komisiji posreduje do 31. marca. Pred sprejetjem ocene osnutek, ki ga pripravi izvršni direktor, potrdi upravni odbor.

2. Komisija oceno skupaj s predhodnim predlogom proračuna Evropske unije pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu (oba skupaj v nadaljnjem besedilu: proračunski organ).

3. Komisija na podlagi teh ocen v predlog proračuna Evropske unije vključi ocene, ki se ji zdijo potrebne v zvezi s kadrovskim načrtom, in znesek subvencije, ki bremeni splošni proračun Evropske unije v skladu s členoma 313 in 314 PDEU.

4. Proračunski organ sprejme kadrovski načrt za Organ. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za subvencijo Organu.

5. Proračun Organa sprejme odbor nadzornikov. Veljati začne po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Evropske unije. Po potrebi se proračun ustrezno prilagodi.

▼B

6. Upravni odbor takoj obvesti proračunski organ, če namerava izvajati kakršen koli projekt, ki bi lahko imel bistvene finančne posledice za financiranje proračuna, zlasti kakršen koli projekt v zvezi z lastnino, kot je najem ali nakup poslopij. Upravni odbor o svojih namenih obvesti Komisijo. Če namerava katera od vej proračunskega organa izdati mnenje, o svoji nameri v dveh tednih po prejemu informacij o projektu obvesti Organ. Če ni odgovora, lahko Organ nadaljuje načrtovano dejavnost.

▼M1

_____

▼B

Člen 64

Izvajanje in nadzor proračuna

1. Izvršni direktor deluje kot odredbodajalec in izvršuje proračun Organa.

2. Računovodja Organa do 1. marca po vsakem zaključenem proračunskem letu računovodji Komisije in Računskemu sodišču posreduje začasne zaključne račune skupaj s poročilom o upravljanju proračuna in finančnem poslovodenju v zadevnem proračunskem letu. Računovodja Organa pošlje poročilo o upravljanju proračuna in finančnem poslovodenju do 31. marca naslednjega leta tudi članom odbora nadzornikov, Evropskemu parlamentu in Svetu.

Računovodja Komisije nato konsolidira začasne zaključne račune institucij in decentraliziranih organov v skladu s členom 128 Finančne uredbe.

3. Po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnih zaključnih računih Organa v skladu s členom 129 Finančne uredbe izvršni direktor na lastno odgovornost pripravi zaključne račune Organa in jih predloži upravnemu odboru za pridobitev njegovega mnenja.

4. Upravni odbor predloži mnenje o zaključnih računih Organa.

5. Izvršni direktor te zaključne račune skupaj z mnenjem upravnega odbora do 1. julija po zaključenem proračunskem letu posreduje članom odbora nadzornikov, Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču.

6. Zaključni računi se objavijo.

7. Izvršni direktor do 30. septembra pošlje Računskemu sodišču odgovor na njegove pripombe. Izvod tega odgovora pošlje tudi upravnemu odboru in Komisiji.

▼B

8. Izvršni direktor predloži Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo in v skladu s členom 146(3) Finančne uredbe vse informacije, potrebne za nemoteno izvedbo postopka razrešnice za zadevno proračunsko leto.

9. Evropski parlament na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, do 15. maja leta N + 2 izvršnemu direktorju podeli razrešnico za izvrševanje proračuna, vključno s prihodki iz splošnega proračuna Evropske unije in pristojnih organov za proračunsko leto N.

Člen 65

Finančna pravila

Finančna pravila, ki se uporabljajo za Organ, sprejme upravni odbor po posvetovanju s Komisijo. Ta pravila, razen v primeru, če to zahtevajo posebne operativne potrebe za delovanje Organa in samo ob predhodnem soglasju Komisije, ne smejo odstopati od Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2343/2002 z dne 19. novembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ([1]).

Člen 66

Ukrepi proti goljufijam

1. Za namene boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim se brez kakršnih koli omejitev za Organ uporablja Uredba (ES) št. 1073/1999.

2. Organ pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu o notranjih preiskavah, ki jih opravlja OLAF, in takoj sprejme ustrezne določbe za vse zaposlene v Organu.

3. Odločitve o financiranju ter sporazumi in iz njih izhajajoči izvedbeni instrumenti izrecno določajo, da lahko Računsko sodišče in OLAF po potrebi opravljata preglede na kraju samem pri prejemnikih denarnih sredstev, ki jih izplača Organ, in osebju, odgovornem za njihovo dodelitev.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 67

Privilegiji in imunitete

Za Organ in njegovo osebje se uporablja Protokol (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in PDEU.

([1]) UL L 357, 31.12.2002, str. 72.

▼B

Člen 68

Osebje

1. Za osebje Organa, vključno z njegovim izvršnim direktorjem in predsednikom, se uporabljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev ter predpisi, ki so jih za njihovo izvajanje skupaj sprejele institucije Unije.

2. Upravni odbor v soglasju s Komisijo sprejme potrebne izvedbene ukrepe v skladu z ureditvami iz člena 110 Kadrovskih predpisov.

3. Organ v odnosu do svojega osebja izvaja pooblastila, ki jih za organ za imenovanja dodeljujejo Kadrovski predpisi, za organ, pooblaščen za sklepanje pogodb, pa pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev.

4. Upravni odbor lahko sprejme določbe, na podlagi katerih so lahko nacionalni strokovnjaki iz držav članic napoteni v Organ.

Člen 69

Odgovornost Organa

1. Organ pri nepogodbeni odgovornosti v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna zakonodajam držav članic, poravna vsako škodo, ki jo povzroči sam ali njegovo osebje pri opravljanju svojih nalog. Za vse spore v zvezi z odpravljanjem take škode je pristojno Sodišče Evropske unije.

2. Osebna finančna in disciplinska odgovornost osebja Organa do Organa je urejena z ustreznimi določbami, ki veljajo za osebje Organa.

Člen 70

Obveznost varovanja poslovne skrivnosti

1. Za člane odbora nadzornikov in upravnega odbora, izvršnega direktorja in zaposlene v Organu, vključno z uradniki, ki jih začasno napotijo države članice, in vse druge osebe, ki opravljajo naloge za Organ na pogodbeni osnovi, tudi po prenehanju opravljanja njihovih dolžnosti veljajo obveznosti varovanja poslovne skrivnosti v skladu s členom 339 PDEU in ustrezne določbe zadevne zakonodaje Unije.

Zanje se uporablja člen 16 Kadrovskih predpisov.

V skladu s Kadrovskimi predpisi osebje po prenehanju mandata še vedno zavezuje dolžnost, da v zvezi s sprejemanjem nekaterih imenovanj ali ugodnosti ravna pošteno in diskretno.

▼B

Države članice, institucije ali organi Unije ali kateri koli drug javni ali zasebni organ ne sme vplivati na člane osebja Organa pri izvrševanju njihovih nalog.

2. Brez poseganja v primere, ki jih zajema kazensko pravo, se ne smejo nobene zaupne informacije, ki jih med opravljanjem svojih dolžnosti prejmejo osebe iz odstavka 1, razkriti nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali zbirni obliki, pri čemer ni mogoče določiti posameznih finančnih institucij.

Poleg tega obveznost iz odstavka 1 in prvega pododstavka tega odstavka Organu in nacionalnim nadzornim organom ne preprečuje, da te informacije uporabljajo za izvrševanje aktov iz člena 1(2) in zlasti pri sodnih postopkih za sprejemanje odločitev.

3. Odstavka 1 in 2 Organu ne preprečujeta, da izmenjuje informacije s pristojnimi organi v skladu s to uredbo in ostalo zakonodajo Unije, ki se uporablja za finančne institucije.

Za te informacije veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti iz odstavkov 1 in 2. Organ v svojem notranjem poslovniku določi praktično ureditev za izvajanje pravil zaupnosti iz odstavkov 1 in 2.

4. Organ uporablja Sklep Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom z dne 29. novembra 2001 o spremembah njenega Poslovnika ([1]).

Člen 71

Varstvo podatkov

Ta uredba ne posega v obveznosti držav članic v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na podlagi Direktive 95/46/ES ali obveznosti Organa v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na podlagi Uredbe (ES) št. 45/2001 pri izpolnjevanju njegovih odgovornosti.

Člen 72

Dostop do dokumentov

1. Za dokumente, ki jih hrani Organ, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001.

2. Upravni odbor do 31. maja 2011 sprejme praktične ukrepe za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001.

([1]) UL L 317, 3.12.2001, str. 1.

▼B

3. Odločitve, ki jih Organ sprejme v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, so lahko predmet pritožbe varuhu človekovih pravic ali postopka pred Sodiščem Evropske unije, po potrebi po pritožbi pri odboru za pritožbe, v skladu s pogoji iz členov 228 in 263 PDEU.

Člen 73

Ureditev glede jezika

1. Za Organ se uporablja Uredba Sveta št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti ([1]).

2. Notranjo ureditev glede rabe jezika v Organu določi upravni odbor.

3. Prevajalske storitve, potrebne za delovanje Organa, zagotovi Prevajalski center za organe Evropske unije.

Člen 74

Sporazum o sedežu

Potrebne ureditve glede nastanitve Organa v državi članici, kjer se nahaja njegov sedež, ter opreme, ki jo da na voljo ta država, ter posebna pravila, ki se v tej državi članici uporabljajo za izvršnega direktorja, člane upravnega odbora, osebje Organa in člane njihovih družin, so opredeljeni v sporazumu o sedežu med Organom in to državo članico, ki se sklene po pridobitvi soglasja upravnega odbora.

Ta država članica zagotovi najboljše mogoče pogoje za zagotovitev uspešnega delovanja Organa, vključno z večjezičnim šolanjem z evropsko vsebino in ustreznimi prometnimi povezavami.

Člen 75

Sodelovanje tretjih držav

1. V Organu lahko sodelujejo tudi tretje države, ki so z Unijo sklenile sporazume, s katerimi so sprejele in uporabljajo pravo Unije s področja pristojnosti Organa, kakor je navedeno v členu 1(2).

2. Organ lahko sodeluje s tretjimi državami iz odstavka 1, ki uporabljajo zakonodajo, ki je bila na področjih, za katera je pristojen Organ, kakor je navedeno v členu 1(2), priznana kot enakovredna, kakor je določeno v mednarodnih sporazumih, ki jih je sklenila Unija v skladu s členom 216 PDEU.

([1]) UL 17, 6.10.1958, str. 385.

▼B

3. V skladu z ustreznimi določbami sporazumov iz odstavkov 1 in 2 se določijo ureditve, ki opredeljujejo zlasti naravo, obseg in procesne vidike vključitve držav iz odstavka 1 v delo Organa, vključno z določbami, ki zadevajo finančne prispevke in osebje. Z njimi se lahko omogoči sodelovanje v odboru nadzornikov v vlogi opazovalcev, vendar se zagotovi, da te države ne sodelujejo na nobeni razpravi v zvezi s posameznimi finančnimi institucijami, razen če za to obstaja neposreden interes.

POGLAVJE VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 76

Pripravljalni ukrepi

1. CEBS v času od začetka veljavnosti te uredbe in do ustanovitve Organa tesno sodeluje s Komisijo pri pripravi na zamenjavo CEBS z Organom.

2. Po ustanovitvi Organa je Komisija odgovorna za upravno ureditev in začetno upravno delovanje Organa, dokler ta ne imenuje izvršnega direktorja.

Zato lahko Komisija do takrat, ko izvršni direktor prevzame svoje dolžnosti na podlagi imenovanja v odboru nadzornikov v skladu s členom 51, začasno določi uradnika za izpolnjevanje funkcij izvršnih direktorjev. To obdobje je omejeno na čas, ki je potreben za imenovanje izvršnega direktorja Organa.

Začasni izvršni direktor lahko odobri vsa plačila, ki se krijejo s sredstvi iz proračuna Organa, ko jih potrdi tudi upravni odbor, ter lahko sklepa pogodbe, vključno s kadrovskimi pogodbami po sprejetju kadrovskega načrta Organa.

3. Odstavka 1 in 2 ne posegata v pristojnosti odbora nadzornikov in upravnega odbora.

4. Organ je pravni naslednik CEBS. Najpozneje na dan ustanovitve Organa se vsa sredstva in obveznosti ter vse že začete dejavnosti CEBS samodejno prenesejo na Organ. CEBS pripravi izjavo, v kateri prikaže stanje v zvezi s svojimi zaključnimi sredstvi in obveznostmi na dan prenosa. To izjavo revidirata in odobrita CEBS in Komisija.

▼B

Člen 77

Prehodne določbe o osebju

1. Z odstopanjem od člena 68 vse pogodbe o zaposlitvi in pogodbe o napotitvi, ki jih sklene CEBS ali njegov sekretariat ter so veljavne 1. januarja 2011, veljajo še naprej do dne, ko se iztečejo. Ne smejo se podaljšati.

2. Vsem članom osebja, zaposlenim na podlagi pogodb iz odstavka 1, se zagotovi možnost, da sklenejo pogodbe za začasne uslužbence iz člena 2(a) pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev za različne razrede, kot so predvideni v kadrovskem načrtu Organa.

Po začetku veljavnosti te uredbe organ, pooblaščen za sklepanje pogodb, izvede notranji izbirni postopek, omejen na osebje, ki je v pogodbenem razmerju s CEBS ali njegovim sekretariatom, da se preverijo sposobnosti, učinkovitost in integriteta oseb, ki naj bi jih zaposlili. Pri notranjem izbirnem postopku se v celoti upoštevajo spretnosti in izkušnje, ki jih je posameznik pokazal pri svojem delu pred zaposlitvijo.

3. Uspešnim kandidatom se glede na vrsto in stopnjo nalog, ki se bodo opravljale, ponudi pogodba za začasne uslužbence za obdobje, ki bo vsaj enako preostalemu obdobju iz prejšnje pogodbe.

4. Za člane osebja s prejšnjimi pogodbami, ki se odločijo, da ne bodo zaprosili za pogodbe za začasne uslužbence, ali ki jim niso ponujene pogodbe za začasne uslužbence v skladu z odstavkom 2, se še naprej uporabljajo ustrezna nacionalna zakonodaja v zvezi s pogodbami o zaposlitvi in drugi ustrezni instrumenti.

Člen 78

Nacionalne določbe

Države članice sprejmejo ustrezne določbe, ki zagotavljajo učinkovito uporabo te uredbe.

Člen 79

Spremembe

Sklep št. 716/2009/ES se spremeni tako, da se CEBS odstrani s seznama upravičencev iz oddelka B Priloge k navedenemu sklepu.

Člen 80

Razveljavitev

Sklep Komisije 2009/78/ES o ustanovitvi CEBS se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2011.

▼B

Člen 81

Pregled

1. Komisija do 2. januarja 2014 in vsaka tri leta po tem objavi splošno poročilo o izkušnjah, pridobljenih pri delovanju Organa, in postopkih, določenih v tej uredbi. V tem poročilu je med drugim ocenjeno tudi:

(a) konvergenca, ki so jo dosegli pristojni organi pri nadzornih praksah;

(i) konvergenca funkcionalne neodvisnosti pristojnih organov in standardov na ravni upravljanja podjetij;

(ii) nepristranskost, objektivnost in avtonomnost Organa;

(b) delovanje kolegijev nadzornikov;

(c) napredek, dosežen pri konvergenci na področju preprečevanja, upravljanja in saniranja kriz, vključno z mehanizmi financiranja Unije;

(d) vloga Organa v zvezi s sistemskim tveganjem;

(e) uporaba zaščitne klavzule, določene v členu 38;

(f) izvajanje zavezujoče posredniške vloge, določene v členu 19.

2. Poročilo iz odstavka 1 ocenjuje tudi, ali:

(a) je ustrezno nadaljevati ločen nadzor nad bančništvom, zavarovalništvom, poklicnimi pokojninami ter trgi vrednostnih papirjev in finančnimi trgi;

(b) je ustrezno opravljati nadzor nad bonitetnim nadzorom in poslovanjem ločeno ali pa je bolje, če to počne isti nadzornik;

(c) je ustrezno poenostaviti in okrepiti strukturo ESFS, da bi povečali skladnost med makro in mikro ravnmi ter med ESA;

(d) je razvoj ESFS skladen z globalnim razvojem;

(e) je znotraj ESFS dovolj različnosti in odličnosti;

(f) sta odgovornost in preglednost v zvezi z zahtevami za objavo primerni;

(g) sredstva Organa zadostujejo za izvajanje njegovih nalog;

(h) je primerno ohraniti sedež Organa in ali je primerno preseliti vse ESA na en sam sedež, da bi okrepili njihovo medsebojno usklajenost.

▼M1

3. Komisija v zvezi z vprašanjem neposrednega nadzora nad institucijami ali infrastrukturami, ki so prisotne po vsej Uniji, in ob upoštevanju tržnih razmer, stabilnosti notranjega trga in kohezije Unije kot celote pripravi letno poročilo o tem, ali je primerno Organu zaupati nadaljnje pristojnosti za nadzor na tem področju.

▼B

4. Poročilo in po potrebi vsi priloženi predlogi se pošljejo Evropskemu parlamentu in Svetu.

▼M1

Člen 81a

Pregled načina glasovanja

Od dneva, ko število nesodelujočih držav članic doseže štiri, Komisija pregleda delovanje ureditve glasovanja, opisane v členih 41 in 44, pri čemer upošteva vse izkušnje, pridobljene z uporabo te uredbe, ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu.

▼B

Člen 82

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2011, razen člena 76 ter člena 77(1) in (2), ki se uporabljata od datuma njenega začetka veljavnosti.

Organ se ustanovi 1. januarja 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.